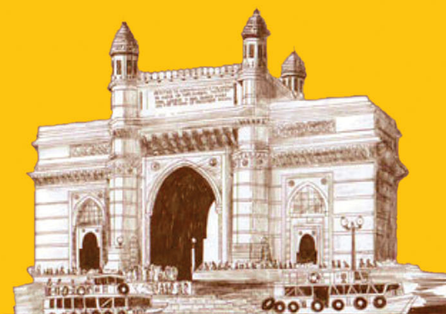

The Diocesan Gateway

Vol. 41, No. 02, May-June 2023

He will protect me from the shadows of death.

The Diocesan Gateway
Vol. 41, No. 02, May-June 2023

Orthodox Church Centre
Mar Theophilus Marg, Sector 10A
Vashi, Navi Mumbai 400 703
Ph.: 022-27801427

Send your articles and news to the following address, Whatsapp No. or E-mail

Orthodox Church Centre
Mar Theophilus Marg, Sector 10A
Vashi, Navi Mumbai 400 703
Ph.: 022-27801427
or
The Publisher
Rev Fr Alex P Mathew
Mobile: 8129021777
or
diocesangateway@gmail.com

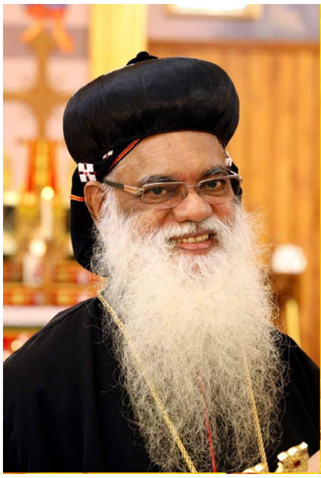
Cover Page Sketch:
Fr. Afilash T. Issac (Delhi Diocese)

Our Websites

https://mosc.in/
https://bombayorthodoxdiocese.org/
https://catholicatenews.in/
https://www.gregoriantv.com/
http://malankaraorthodox.tv/
https://www.ovsonline.in/

"നമ്മുടെ സഭ ദൈവത്തിന്റെ വകയാണെന്നും അതു ഒരിക്കലും നശിച്ചു പോകാൻ ഇടയില്ലെന്നും നിങ്ങൾക്കു നല്ലപോലെ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. സഭ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമാണെന്നും അതിൽ സ്വാഭിപ്രായം നട്ടു വളർത്താൻ ആർക്കും ദൈവം അവകാശം നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും എല്ലാവരും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്."

– പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

Message from His Grace

Glory be to the Triune God.

Blessings to the Clergy, the Faithful and the Official Members of the Diocese in various capacities and the friends of the Gateway.

Dearly Beloved,

It is an overwhelming moment for me to reflect on my experiences during my stay and visit to various churches and different places of various importance in USA and Canada. I was privileged to participate in the Holy Week services, visit many churches, meet many a people and spent some time in monasteries, other significant places and wonderful site seeing. It was a remarkable occasion in which we have had various exposures to wonderland and different levels of achievements in geography, science and technology and other realms of the world. I earnestly pray and hope that all the worthy things will be enhanced, all the unpleasant things will be erased and the remarkable presence of the Mighty one and guidance of the Holy Spirit will be the greatest treasure for all of us. I am very much blessed, despite my physical weakness and short comings, people extended their love and care, hospitality, prayer and support of various kinds which I had the privilege of enjoying. The clergy and the faithful, in the different parts of both USA and Canada have been very sincere and devoted in caring for me, and I could enjoy the cure and comfort to its utmost. I thank God Almighty for all the blessings, and thank each and every one for your continuous prayers and look forward to meeting you all shortly and counting down to come back to the Diocese.

Moreover, as we are passing through the days of the Apostle lent, it is our duty to look unto God and praise God Almighty for the various gifts bestowed upon us. It's our ardent responsibility to glorify directions of our Master in terms of bringing forth the good tidings to various parts of the world irrespective of caste or creed, language or culture, religion or region. It is very endearing to observe that the Apostles left their home land, the facilities they have been enjoying, the privileged protections and ultimately chose to travel to far off places and bring the good tidings of the Lord to the people across the world. They were blessed to witness the wealthy treat of the Kingdom of God. Apostles' lent always reminds us of the dedication and commitment of the Apostles in reaching out to all the sections of the society with their unconditional commitment and conviction in conveying undaunted faith which demands confession of sins and conversion of mind and life so that God's glory can be manifested, God's love will be celebrated and God's kingdom will be established.

It's true that we have to make an introspection of our personal commitment, the power of the intercession, the methodology of mission and evangelism and the commitment they have had throughout their life till the martyrdom and had to face it as various kinds of difficulties and persecution to fulfil the promise made to them that they will be made the fishers of men in different parts of the world. That in itself speaks aloud, the commitment of a Christian to live a life of absolute surrender as a true believer and who follows the vision and mission by accepting Jesus as a Personal Savior. Therefore, let us earnestly pray that the intercession of the Saints especially the Apostles will enhance us, to advance in faith which will fortify and enable us to celebrate the feast of all the Apostles in particular the martyrdom of St. Peter as well as St. Paul. May the Holy Spirit empower us to have the same quality of faith and commitment, the witness, the conviction and the concern of the Apostles to bring the fundamental message to the rest of the people with whom we interact.

We are equally privileged to identify the two great stalwarts of the Malankara Orthodox Church who in turn and in practice holds the same or similar virtues like the Apostles with great commitment and witness. The life and witness of Late Lamented Mar Alvares Julius Metropolitan and Dr. Philipose Mar Theopilus Metropolitan are immense in upholding Orthodox faith and values. They have not only been loyal to the Holy Church which is the body of Jesus Christ but also upheld the great values, culture and heritage of the wonderful Nation - *Bharat Matha* all throughout the centuries. They both had been ardent expounders of orthodox faith, great leaders in preaching and teaching, equipping the people and addressing the challenges including the social issues and concerns. We, thereby have to commit ourselves and follow their contributions in the field of ecumenism and wider evangelism upholding the social ethos, transformation in the lives and witness Christianity being spread through their talents and riches and implement at our very personal level. We are fortunate to have a celebration in connection with Jubilee of both the great fathers of the church which will be held at Parumala on 29th of July where His Holiness Catholicose will be celebrating the Holy Qurbana and His Holiness will be inaugurating the public meeting of which Dr. Shashi Tharoor, the Member of Parliament has agreed upon to be the Chief Guest to the Mega event. Our beloved Metropolitans, the Clergy and the faithful, in hundreds are expected to bless the occasion and I request your earnest prayers for the same. As everybody is quite aware of the centenary celebrations of Late Lamented Mar Alvares Thirumeni and the preparations and that of the Bombay Diocese and its holistic commitment to participate in the great event of the feast of Late Lamented Mar Alvaris Julius Metropolitan and in the Centenary celebrations to be held mainly at the Panjim Church and the cemetery nearby, in which hundreds of our pilgrims will be joining along with the clergy and me. I, join all of you in praising God Almighty for the gifts in and through these great fathers of the church and let us pray earnestly with the same vision, mission and intercession. I urge and request you to kindly remember the Holy church, all the clergy and the faithful so that we will be having the power and the privilege to identify the priority of Jesus and His beloved Apostles who has mentored their lives to reveal the glory of God for the future generation.

I wish and hope that the Diocesan Gateway Magazine may enable us to understand the wealth of Christian faith, the Orthodox tradition and the way of life and each one of us is enamored with God's abundant Love, Mercy along with the accompaniment of the Holy Spirit.

God Bless.

Your Shepherd in Christ,

Geevarghese Mar Coorilos Metropolitan

Glory be to the Father, and to the Son and to the Holy Spirit.

Dearly Beloved,

With immense joy we publish the new edition of The Diocesan Gateway. As we go through the days after the feast of Pentecost, it reminds us about the need for 'Christian Missionary Zeal' in accomplishing our duty of mission work and evangelism. After the feast of Pentecost, the Apostles went across the world and preached the word of God to the people. They carried their Christian Missionary Zeal wherever they went. Because of the burning missionary zeal within them, they were ready to sacrifice their lives for their Master. Today while we hear about the persecution against the Christians in Manipur, we need to fathom the intensity of the persecution the early Christians underwent and the sacrifices they underwent for the sake of the Gospel. The prophecies of the Holy Bible are fulfilling one after another. What we are witnessing today is written in the word of God around two thousand years ago. In the midst of all these difficult circumstances and atrocities, the Master is still asks the same question "The harvest is plentiful, but the laborers are few; therefore pray earnestly to the Lord of the harvest to send out laborers into his harvest." The need of the hour is that more ardent Christians with missionary zeal needs to rise to witness Christ in the world fearlessly and muster courage to face the onslaught of trials and persecution in spreading the Good News.

Preaching the Gospel and helping the needy are the two important aspects of Christian mission work. Turning a cold shoulder towards our brother in need is the greatest sin. St. Basil, the Great, rightly reminds us "When someone steals another's clothes, we call them a thief. Should we not give the same name to one who could clothe the naked and does not? The bread in your cupboard belongs to the hungry; the coat unused in your closet belongs to the one who needs it; the shoes rotting in your closet belong to the one who has no shoes; the money which you hoard up belongs to the poor."

Recently we heard the catastrophic incident of a group comprising of 5 wealthy people who went in a special vessel named 'Titan' to an expedition to the wreck, The Titanic, which sank in the year 1912. Adventurous instinct of human beings has come to new horizons but the question arises here is, as a Christian how we are utilizing our energy, enthusiasm and the spirit of adventure, for the establishment and elaboration of Kingdom of God, or are we using it only for the worldly luxuries and pleasures which is temporary and perishable? The life of the Apostles gives us a testimony how adventures they were, by keeping the zeal of their Master they travelled through land and sea, to distant places and even to different Continents and exhibited their faith and undaunted spirit for the spread of the Gospel which we are largely lacking today. Zeal is not a word we use much today. The dictionary defines zeal as "great energy or enthusiasm in pursuit of a cause or an objective," but in Scripture it has a deeper meaning. It describes it as a fierceness against those who oppose God (see 1 Kings 19:13–14), a kind of passionate obsession such as David's "zeal for the house of the Lord" (see Psalm 69), or the fervor that energized the prophets such as Isaiah: "For Zion's sake I will not keep silent!" (Isaiah 62:1). After going through the Apostles' lent, let us have an introspection, and ask ourselves this question - what are the changes that was brought about in me because of the lent? Am I successful in igniting in me a burning missionary zeal or am I still in the very same place from where I started off my Christian journey? Missionary zeal is a great enthusiasm we should have for proclaiming the Gospel, a burning desire to share the Good News of Jesus Christ with others.

Our Diocese is nearing it's Golden Jubilee year. In other words we are in an audit stage or we are going to count the results and produces of nearly 50 years of mission work in a place where we are sent by our Master as missionaries and the same place where our Father St. Thomas, the apostle to India, reached nearly 2 millenniums ago. Let us examine ourselves as to what is my contribution to the work started by my spiritual father? Let us remember another great sayings of St. Basil the great "A tree is known by its fruit; a man by his deeds. A good deed is never lost; he who sows courtesy reaps friendship, and he who plants kindness gathers love."

Let us re-dedicate ourselves and put on the armor of undaunted faith with true Christian Missionary Zeal to augment the mission of witnessing Christ in a world which is demanding from us the true Christian Discipleship.

God bless us.

Yours in God's Love,

Fr. K. P Varghese
Chief Editor

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ 1950–ാം വാർഷികാഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മാർത്തോമ്മൻ സ്മൃതിസംഗമം ജൂലൈ 2–ന് ചെന്നൈയിൽ നടന്നു. കോയമ്പേട് സെന്റ് തോമസ് കോളജ് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ നടന്ന സമ്മേളനം തമിഴ്നാട് നിയമസഭാ സ്പീക്കർ എം. അപ്പാവു ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പ. ബസേലിയോസ്മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ജൂലൈ 3–ന് ചെന്നൈ സാന്തോം ബസിലിക്കയില് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ വി. കുര്ബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. ഡോ. യൂഹാനോന് മാർ ദിയസ്കോറോസ്, യാക്കോബ് മാർ ഏലിയാസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാര് ദിമെത്രയോസ്, ഡോ. ജോഷ്വാ മാര് നിക്കോദിമോസ്, ഗീവര്ഗീസ് മാര് പീലക്സിനോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ സഹകാർമികരായിരുന്നു.

അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചരമ ശതാബ്ദി ജൂലൈ 29-നു പരുമലയിൽ കൊണ്ടാടുന്നു

വിശുദ്ധൻ വിളിക്കുന്നു

ഡോ. പോൾ മണലിൽ

ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലെ പ്രാചീന കവിയായ ലുഡോവിക്കോ അരിസ്റ്റോയുടെ (1474-1533) Nature made him and then broke the mold എന്ന പ്രയോഗം വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ വാക്യത്തിനു അനുരൂപമായ രീതിയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ ഉചിതമായി എനിക്കു തോന്നിയതു, ഈ പ്രയോഗവുമായി ആരെങ്കിലും പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടോയെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതാണെന്നാണ്. അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തിയതു കാലം ചെയ്ത അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചിത്രമാണ്. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജനിച്ച ലുഡോവിക്കോ അരിസ്റ്റോ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജനിച്ച അൽവാരീസ് മാർ യൂലിയോസിനെ മനസ്സിൽ കണ്ടിട്ടാണോ ഈ വാക്യം രൂപപ്പെടുത്തിയത് എന്നു ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു! അൽവാരീസ് തിരുമേനിയെ ഈ കവി കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ തന്റെ പ്രയോഗം Nature made Alvares and then he broke the mold എന്നിങ്ങനെ മാറ്റി എഴുതുമായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ അനുമാനിക്കുന്നു. ഇതു വെറുമൊരു അനുമാനമല്ല.

ചിലർ അങ്ങനെയാണ്. സാധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ജനിക്കും. അസാധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ജീവിക്കും. നിലവിലുള്ള രൂപക്കൂടുകൾ പൊളിച്ചെഴുതും. ചിന്തകനായ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഫുൾട്ടൺ ജെ. ഷീൻ പറഞ്ഞതു, യേശുക്രിസ്തു തന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലൂടെ ഈ ഭൂമിയിൽ അഗ്നി പടർത്തിയെന്നാണ്. അതിന് ഒത്തിരി അർത്ഥമുണ്ട്. ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യർ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് പ്രൊമത്തിയൂസ് അഗ്നിദേവനിൽ നിന്നു അഗ്നി കവർന്നെടുത്തു മനുഷ്യനു നൽകിയെന്നാണ് ഗ്രീക്ക് പുരാണത്തിൽ പറയുന്നത്. പ്രൊമത്തിയൂസിന്റെ ഈ നടപടിയിൽ ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹമുണ്ട്. അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചതു നമുക്കു ചുറ്റും കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്ന പലതരത്തിലുള്ള 'മോൾഡുകൾ' തകർക്കാനായിരുന്നുവെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. 1836 ഏപ്രിൽ 29-നു ഗോവയിലെ സാൽസൈറ്റ് താലൂക്കിൽ വെർണ ഗ്രാമത്തിൽ ദേവഗർ എന്ന തദ്ദേശീയ കത്തോലിക്കാ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച അന്റോണിയോ ഫ്രാൻസിസ്കോ സേവ്യർ അൽവാറീസ് എന്ന നമ്മുടെ അൽവാറീസ് തിരുമേനി നൂറു വർഷം മുമ്പ്, 1923 സെപ്തംബർ 24-നു കാലം ചെയ്തെങ്കിലും തന്റെ കർമ്മജീവിതം കൊണ്ട് ചുറ്റുവട്ടങ്ങളിൽ കത്തിച്ചുവച്ച അഗ്നിശലാകകൾ ആ മഹദ് ജീവിതത്തിന്റെ മാസ്മരികത ഇപ്പോഴും വിളിച്ചോതുന്നു.

കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ വൈദികനായിരുന്ന ഫാദർ അൽവാരീസ് അമ്പത്തിയൊന്നാം വയസ്സിലാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ പുനരൈക്യപ്പെട്ടത്. മലങ്കര നസ്രാണികൾ ഒരു ജാതിയായി നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്താണ് പോർട്ടുഗീസുകാർ 1599-ൽ ഉദയംപേരൂരിൽ സമ്മേളനം നടത്തി മലങ്കരസഭയെ അര നൂറ്റാണ്ട് റോമാ നുകത്തിൽ അകപ്പെടുത്തിയത്. അതിനുശേഷം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പുലരിയിലേക്കു 1653-ലെ കൂനൻകുരിശ് പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ മലങ്കര നസ്രാണികൾ തിരിച്ചുവന്നെങ്കിലും ലത്തീൻ വിശ്വാസക്രമത്തിലേക്കു ഒരു വിഭാഗം നസ്രാണികൾ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതു കേരളത്തിലായിരുന്നു. ഇനി ഗോവയിൽ ജനിച്ച അൽവാറീസ് തിരുമേനിയുടെ കാര്യം. മാർത്തോമ്മാ പാരമ്പര്യത്തിലല്ലെങ്കിലും തദ്ദേശീയ പാരമ്പര്യത്തിലായിരുന്നു അൽവാറീസ് തിരുമേനിയുടെ ഗ്രാമത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ വളർന്നു വന്നത്. പിന്നീടവർ പോർട്ടുഗീസ് അധീനതയിലായി. ഗോവയിൽ പോർട്ടുഗീസ് ചരിത്രം 1510-ൽ മാത്രമാണ് തുടങ്ങുന്നത്. പിൽക്കാലത്തു ഗോവയിൽ പോർട്ടുഗീസ് ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ കീഴിലാണ് വിശ്വാസജീവിതം നയിച്ചതെങ്കിലും അര നൂറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അൽവാറീസ് തിരുമേനി മലങ്കരസഭയിൽ പുനരൈക്യപ്പെട്ടു. അൽവാറീസ് തിരുമേനിയുടെ പുനരൈക്യം പോർട്ടുഗീസുകാർ ഗോവ ഭരിക്കുമ്പോൾ ആയിരുന്നു എന്നതു ഒരു ചരിത്രസാക്ഷ്യമാണ്. അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?

അൽവാറീസ് തിരുമേനിയെ ഇപ്പോൾ മലങ്കരസഭ അനുസ്മരിക്കുന്നതു, അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മീയജീവിതത്തിൽ പടർത്തിയ അഗ്നിയെ മുൻനിർത്തിയാണ്. പൗരോഹിത്യജീവിതം വെറുമൊരു കർമ്മമല്ല. അതൊരു ധർമ്മമാണെന്നു അൽവാറീസ് തിരുമേനി സാക്ഷിച്ചു. ദരിദ്രരെയും അഗതികളെയും സംരക്ഷിക്കാത്ത സഭ ക്രിസ്തുവിന്റേതല്ലെന്നുള്ള ബോധ്യത്തിലാണ് പോർട്ടുഗീസ് രാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള പാദ്രുവാദോ ഭരണത്തിലുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭയുമായുള്ള ബന്ധം അൽവാറീസ് തിരുമേനി വിച്ഛേദിച്ചത്. പോപ്പിന്റെ അപ്രമാദിത്വത്തെയും ഗോവയിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇരുനൂറു വർഷം നടത്തിയ ക്രൂരമായ 'ഇൻക്വിസിഷൻ' നടപടികളെയും അൽവാറീസ് തിരുമേനി തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. വിശ്വാസപരമായ പ്രതിസന്ധിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലങ്കരസഭാ പുനരൈക്യത്തിനു കാരണമായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അമലോത്ഭവസിദ്ധാന്തത്തെ അൽവാറീസ് തിരുമേനി സാധൂകരിച്ചില്ല. കന്യകമറിയത്തെ ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചു വെടിപ്പാക്കിയെന്ന ഓർത്തഡോക്സ് ചിന്തയിലായിരുന്നു അൽവാറീസ് തിരുമേനി എത്തിനിന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസവും ആചാരവും അദ്ദേഹം പരിശീലിച്ചതു പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയിൽ നിന്നായിരുന്നു.

കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നു വിട്ടുമാറി സ്വതന്ത്ര കത്തോലിക്കാ മിഷൻ സ്ഥാപിച്ചതിനു ശേഷമായിരുന്നു 1886-ൽ അൽവാറീസ് പാതിരി മലങ്കരസഭയിൽ പുനരൈക്യപ്പെട്ടത്. കേരളത്തിനു പുറത്തു മലങ്കരസഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു അൽവാറീസ് തിരുമേനിയിലൂടെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സഭാതേജസ്സ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആഗ്രഹിച്ചത്. അത് ഏറെക്കുറെ സാധിച്ചു. അൽവാറീസ് തിരുമേനി 1889-ൽ തുടങ്ങിയ ബ്രഹ്മവാർ മിഷൻ വളർന്ന് ഇന്ന് ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

അൽവാറീസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലെ വ്യതിരിക്തമായ പാഠങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? മിഷൻ പ്രവർത്തനമെന്നതു ദരിദ്രരോടും രോഗികളോടും അഗതികളോടും ചൊരിയുന്ന കാരുണ്യത്തിൽ മാത്രം അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നു അദ്ദേഹം കാണിച്ചുതന്നു. അവരുടെ 'കൂടെ' ജീവിക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ മിഷൻ. ഗോവയിലെ തെരുവിൽ അൽവാറീസ് തിരുമേനി ഭിക്ഷാപാത്രവും പിടിച്ചു ഭിക്ഷക്കാരുടെ 'കൂടെ' നടന്നാണ് അഗതികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ചില്ലി ക്കാശ് സംഭരിച്ചത്. മിഷൻ എന്നാൽ യേശുവിന്റെ 'കൂടെ' നടക്കുന്ന ഒന്നാ ണെന്നു അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. ഗോവയിലും സിലോണിലും കോളറ വന്നു അനേകർ മരിച്ചപ്പോൾ രോഗം ബാധിച്ചു വീട്ടിൽ കഴിയുന്നവരെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഉറ്റവരും ഉടയവരും ഓടിപ്പോയപ്പോൾ അൽവാറീസ് എന്ന മനുഷ്യൻ അവരെ തേടി വീടുകളിലെത്തി ശുശ്രൂഷ നൽകി. കോളറ ബാധിച്ചു മരിച്ചവരുടെ ജഡം ശവക്കുഴിയിൽ എത്തിക്കാൻ കുതിരവണ്ടിപോലും ഓടാൻ മടിച്ചപ്പോൾ ജഡ ങ്ങൾ തോളിലേറ്റി ചുമന്ന് കുഴിമാടത്തിലെത്തിച്ചു അദ്ദേഹം മാന്യമായ സംസ്കാരം നടത്തി. ഇപ്രകാരം മരിച്ചവർക്കു 'ഒപ്പം' സഞ്ചരിച്ചും മിഷൻ പ്രവർത്തനം നടത്തിയ മഹാനായ മനുഷ്യസ്നേഹിയാണ് നമ്മുടെ അൽവാറീസ് പിതാവ്.

അൽവാറീസ് പിതാവിന്റെ ചരമശതാബ്ദി കൊണ്ടാടുമ്പോൾ എന്റെ മന സ്സിൽ പൊന്തിവരുന്ന ഒരു ചിത്രം പോർട്ടുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ വിവസ്ത്ര നാക്കി ഗോവയിലെ തെരുവീഥികളിൽ കൂടി വിലങ്ങുവച്ചു നടത്തി അധിക്ഷേ പിച്ചതാണ്. എന്നിട്ടും വിശ്വാസത്യാഗത്തിനു അദ്ദേഹം ഒരുക്കമായിരുന്നില്ല. യേശുദേവനോട് യഹൂദജനത കാണിച്ച അതേ കാഠിന്യം പോർട്ടുഗീസ് ഭരണ കൂടം അൽവാറീസ് തിരുമേനിയോടും കാണിച്ചു. അൽവാറീസ് പിതാവ് സഭ യ്ക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെയെല്ലാം സഹിച്ച ത്യാഗം എങ്ങനെ വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയും? ഭിക്ഷക്കാരെയും തോട്ടികളെയും രോഗികളെയും സംരക്ഷിക്കാൻ ഭിക്ഷ യാചിച്ചപ്പോൾ പലരും അദ്ദേഹത്തെ അധിക്ഷേപിക്കുക മാത്രമല്ല മുഖത്തു കാർക്കിച്ചു തുപ്പുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. "ഈ തുപ്പൽ എനിക്കുള്ളതാ ണ്, ദരിദ്രനു നൽകാനുള്ള ഒരു രൂപ തരിക"യെന്നു ധീരതയോടെ അവരോട് സംസാരിച്ച അൽവാറീസ് പിതാവിന്റെ പൗരുഷം നൂറു വർഷം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും നമ്മൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. മലങ്കരസഭ ഈ പിതാവിനെ തദ്ദേശീയ വിശു ദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വിശുദ്ധന്റെ വിളികേൾക്കാനുള്ള സന്ദർഭമാണ് ഈ ചരമശതാബ്ദി ആഘോഷം.

അൽവാറീസ് പാദ്രിയും അനുയായികളും മലങ്കരസഭയിലേക്ക് (1889)

92. സിലോൺ ദ്വീപിലും ഗോവായിലും ഇന്ത്യായുടെ മറ്റു പല ഭാഗത്തും പോർച്ചുഗൽ രാജാവിന്റെ കീഴായി നടന്നുവന്ന പദ്രവാദ എന്ന റോമ്മാ സഭക്കാരുടെ മേലധികാരം മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും പോർച്ചുഗലിൽ നിന്നു എടുത്തു റോമ്മാ പാപ്പായ്ക്കു നേരിട്ടു കീഴ്പെടുത്തിയതിന്മേൽ മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള റോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളരെപേർ പാപ്പായോടു മത്സരി ക്കയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവനായ ഗോവാക്കാരൻ അന്തോനിയോസ് ഫ്രാൻസിസ്കോസ് ശവുരിയാർ അൽവാറീസ് എന്ന പാദ്രി അവരിൽ പ്രധാനി യായി തുനിഞ്ഞിറങ്ങി റോമ്മാ വഴക്കം വിട്ടു അന്ത്യോഖ്യായുടെ സ്തുതി ചൊവ്വാക്കപ്പെട്ട യാക്കോബായ സഭയിൽ ചേരാമെന്നു സമ്മതിച്ചു മലയാള ത്തിന്റെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ ശുദ്ധമുള്ള അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസിലേക്കു എഴുതി അയച്ചു അനുവാദം വരുത്തുകയും അൽവാറീസ് പാദ്രിയുടെ കൂടെയുള്ള നാലു ശെമ്മാശന്മാർക്കു 1889-ാം മാണ്ട് മെയ് മാസം 13-നു 1064 മേടം 31-നു ഞായറാഴ്ച സെമിനാരി പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുവാദപ്രകാരം നിരണം ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുക്കയും അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ച അവർക്കു ടി ദേഹം തന്നെ കത്തനാർ പട്ടം കൊടുക്കയും ചെയ്തു. പട്ടം ഏറ്റവരിൽ ....

വകുപ്പിൽ പറയുന്ന അൽവാറീസ് ... ഒരു ക്ലേറി കൊളമ്പിൽ വരികയും 1881 ജൂൺ ... മിഥുനം 12-നു .... പള്ളിയിൽ വച്ച് അയാൾക്കു .... മാർ ദീവ ന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അനുവാദത്തുമ്മേൽ മാർ ഗ്രീഗോ റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊടുത്തു. ഇയാൾ പോർച്ചുഗൽ രാജ്യക്കാര നായ ഒരു യൂറോപ്യനും ഗോവാ റോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൂടെ നിന്നവനും പിന്നീട് തർക്കത്തിൽ അൽവാറീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു കൂടെ ചേർന്നവനും ആകുന്നു. ഇയാളുടെ മുഴുവൻ പേര് ....

'പിതൃസ്മൃതി' ജൂലൈ 29-നു പരുമലയിൽ

ഡോ. ശശി തരൂർ മുഖ്യപ്രഭാഷകൻ

പരുമല: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രഥമ ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗോവയിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അൽവാ രീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 100-ാം ഓർമ്മപ്പെരു ന്നാളും, ബോംബെ-അങ്കമാലി ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന ഡോ. ഫിലി പ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 25-ാം ഓർമ്മ പ്പെരുന്നാളും ആചരിക്കുന്നതിനോടനുബന്ധിച്ച് ജൂലൈ 29 ശനിയാഴ്ച പരുമലയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന 'പിതൃസ്മൃതി' അനുസ്മരണ സമ്മേ ളനത്തിൽ ഡോ. ശശി തരൂർ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നിർവഹിക്കും. പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്ന യോഗത്തിൽ ബോംബെ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കും.

ബോംബെ, ബ്രഹ്മവാർ, അങ്കമാലി, അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിലും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന ത്തിന്റെ സഹകരണത്തിലും നടത്തപ്പെടുന്ന പിതൃസ്മൃതിയോടനുബ ന്ധിച്ച് ചിത്രരചന, ഉപന്യാസ രചന എന്നിവയുടെ മത്സരങ്ങളും ക്രമീക രിച്ചിട്ടുണ്ട്. പങ്കെടുക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ bombayaramana@gmail.com എന്ന ഇമെയിൽ വിലാസത്തിൽ ജൂലൈ 15-നു മുമ്പ് കലാസൃഷ്ടികൾ അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

പിതൃസ്മൃതിയുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾക്ക് ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (പ്രസിഡണ്ട്), യൂഹാനോൻ മാർ പോളി ക്കർപ്പോസ്, യാക്കോബ് മാർ ഏലിയാസ്, ഡോ. ഏബ്രഹാം മാർ സെറാ ഫിം, ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ തെയോഫിലോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്ത ന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഡോ. പോൾ മണലിൽ ജനറൽ കൺവീനറും മോനി കല്ലംപറമ്പിൽ ജോയിന്റ് ജനറൽ കൺവീനറും ഫാ. തോമസ് കെ. ചാക്കോ സെക്രട്ടറിയുമായി വിവിധ കമ്മിറ്റികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കൺവീനർമാരായി ഫാ. ബിജു പി. തോമസ്, ഫാ. നോയൽ ലോയിസ് (ബ്രഹ്മവാർ), ഫാ. ജേക്കബ് കോശി (ബോംബെ), ഫാ. ജോർജ് വർഗീസ് (അഹമദ്ബാദ്), ഫാ. വിവേക് വർഗീസ് (എം.ജി.ഒ.സി.എസ്.എം.), എ. ജി. ബാബു, കെ. റ്റി. ഫിലിപ്പോസ്, ജോൺസൺ കാട്ടൂർ, ജോൺ മാത്യു എന്നിവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.

സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വൈദികർ, ഭാരത ത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വിദേശത്തു നിന്നുമുള്ള വിശ്വാസി കൾ എന്നിവർ 9539351952, 8281152642, 7356897274 എന്നീ വാട്ട്സ്ആപ്പ് നമ്പ റുകളിൽ പേരുവിവരം ജൂലൈ 15-നു മുമ്പായി അറിയിക്കുന്നത് ക്രമീക രണങ്ങൾ ഭംഗിയാക്കുവാൻ സഹായകരമാകുമെന്ന് ഭാരവാഹികൾ അറി യിച്ചു.

96. മേൽ 92-ാം വകുപ്പിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഗോവക്കാരൻ അന്തോനിയോസ് ഫ്രാൻസിസ്ക്കോസ് സേവിയർ അൽവാറീസ് പാദ്രിയെ മെത്രാനായി വാഴിക്കണമെന്ന് അന്ത്യോഖ്യായുടെ മൂന്നാമത്തെ പത്രോസ് എന്ന ഇഗ്നാ ത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അനുവദിച്ചു 1889-മാണ്ടു മകര മാസത്തിൽ എഴുതിയ കല്പനപ്രകാരം 1889 ജൂലൈ മാസം 27-നു 1064-മാണ്ടു കർക്കടക മാസം 13-നു ശനിയാഴ്ച നിരണം ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാ പ്പോലീത്തായാൽ ടി അൽവാറീസ് പാദ്രിയെ കോട്ടയത്തു സെമിനാരി പള്ളി യിൽ വച്ച് റമ്പാനായി പട്ടം കെട്ടുകയും പിന്നീട് ടി ആണ്ട് ജൂലൈ മാസം 29-നു 1064 കർക്കടകം 15-നു തിങ്കളാഴ്ച സെമിനാരിയിൽ പള്ളിയിൽ വച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിക്കയും ചെയ്തു. മെത്രാൻപട്ടം കൊടുത്തപ്പോൾ കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മാർ പൗലോസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുർബാന ചൊല്ലുകയും നിരണം ഇടവകയുടെ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മാർ പൗലൂസ് ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സഹായികളായിരിക്കയും ചെയ്തു. അൽവാറീസ് പാദ്രിയെ സിലോൺ, ഗോവ, ഇന്ത്യ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളുടെ മെത്രാ പ്പോലീത്തായായിട്ടു യൂലിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അൽ വാറീസ് പാദ്രിയുടെ ... പേര് അന്തോണിയോസ് ഫ്രാൻസിസ്ക്കോസ് സേവി യർ അൽവാറീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നാകുന്നു. ഇയാൾ

ഗോവാ സംസ്ഥാനത്തു വെർനാ എന്ന സ്ഥലത്ത് യൗസേപ്പ് ബാപ്തീസ്താ അൽവാറീസ് എന്ന ആളിന്റെ മകൻ ആകുന്നു. ...

98. മേൽ 96-ാം വകുപ്പിൽ പേര് പറയുന്ന യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നവനും കൊളമ്പിൽ താമസിച്ചു വരുന്നവനുമായ ലിസ്ബൊവാ പിന്റൊ എന്ന ആൾ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും പൗലൂസും പത്രോസും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവും ഇല്ലെന്നും റോമ്മാ സഭയിൽ കൈവെയ്പ് പൊയ്പോയി എന്നും മറ്റും മതിയായ ന്യായം കാണിച്ച് 'അന്ത്യോഖ്യായും റോമ്മായും ശുദ്ധ പത്രോസിനോടു ഇവയ്ക്കുള്ള സംബന്ധവും' (Antioch and Rome and their connections with St. Peter) എന്ന് പേർ വച്ച് ഒരു പുസ്തകം അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അച്ചടിപ്പിച്ചത് 1889-മാണ്ടായിരുന്നു. കൊളംബിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ അടിച്ച പുസ്തകം ആകുന്നു.

(ഇടവഴിക്കൽ ഡയറിയിലെ തത്സമയ വിവരണം)

അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് പ. പരുമല തിരുമേനിക്കയച്ച ഒരു കത്ത്

ഗോവ

സെപ്തംബർ 1893

മലബാറിൽ നിന്നു മേയി 28-ന് ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു ജൂൺ 7-ന് ഞാൻ ഇവിടെ എത്തി. ഇവിടെ എത്തിയതിൽ എന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഉള്ള 5 ആളുകൾ മരിച്ച സംഗതിയെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞതിൽ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. രണ്ടു സഹോദരിമാരും ഒരു സഹോദരപുത്രനും ഒരു സഹോദരപുത്രിയും ഒരു പേരപ്പനും തന്നെ. ഈ ദുഃഖത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ സവാന്റുവാടി സംസ്ഥാനത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വന്നു. അവരെപ്രതി അവരുടെ രാജ്യത്തേക്കു ഞാൻ ചെല്ലണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. റോമാ അധികാരത്തോടു മുഷിഞ്ഞു അവർ അന്ത്യോഖ്യാ അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെടുന്നതിനും പള്ളി എന്റെ കൈവശം ഭരമേൽപ്പിക്കുമാറും നിശ്ചയിച്ചു. വേണ്ട കരുതലോടു കൂടെ ഞാൻ അവിടെ എത്തി. റോമാ പാദ്രി വളരെ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. സർക്കാരിൽ അപേക്ഷിച്ച് അയാളുടെ കൈവശത്തെ നിലനിർത്തി. അവിടെ ഞാൻ രണ്ടുമാസം താമസിക്കേണ്ടി വന്നുപോയി. വളരെ ക്ഷീണിച്ചു ഈ മാസം 7-ന് ഞാൻ മടങ്ങിഎത്തി. സാവന്റുവാടി സഭയിൽ 6000 ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ട്. ഈ പട്ടണത്തിൽ ഏകദേശം 1000 ഉണ്ട്. അതിൽ 600-ൽ ചില്വാനം നമ്മുടെ ഭാഗത്തും 300-ൽ ചില്വാനം റോമാ ഭാഗത്തുമാണ്. ആകെയുള്ളതിൽ 2000 റോമാ ഭാഗത്തും 4000 നമ്മുടെ ഭാഗത്തുമാണ്. കോർട്ടുവിധി കിട്ടുന്നതുവരെ നമ്മുടെ ജനം തല്ക്കാലത്തേയ്ക്കു പള്ളികൾ കെട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. ഈ പുതിയ സഭയെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നിങ്ങളും അപേക്ഷിക്കണം ഇതിനാൽ എഴുത്തുകൾ അയപ്പാൻ താമസിച്ചതാണ്. കൊളമ്പു ഹൈക്കോർട്ടിൽ മന്നാർ പള്ളിക്കേസു വിധിച്ചു. നമ്മുടെ ലുവിസസോ ആറസു അച്ചൻ പള്ളി ഭരമേല്ക്കയും ചെയ്തു. അവിടെ കഴിഞ്ഞ ചിങ്ങത്തിൽ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ വാങ്ങിപ്പിന്റെ പെരുന്നാൾ ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ അച്ചടി പ്രസു ശരിയാക്കി വരുന്നു.

വിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ള എന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ ഇതേവരെ കിട്ടിയില്ല. വന്ദ്യ സഹോദരൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ അതു അയയ്ക്കുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അയക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതു എന്റെ മേൽവിലാസം അറിയായ്കകൊണ്ടായിരിക്കാം. അത് അദ്ദേഹം വേഗം അയച്ചുതരുവാൻ നിങ്ങൾ ഉത്സാഹിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതു വായിച്ചു കാണ്മാൻ ഞാൻ വളരെ വാഞ്ചിക്കുന്നു. എന്റെ സഭയേയും എന്നെയും കുറിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം. എനിക്കു എഴുത്തയക്കുമാറാകണം. നമ്മുടെ പട്ടക്കാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും ഒക്കെ എന്റെ വന്ദനം. വിശുദ്ധ ചുംബനത്തോടു ഞാൻ നിർത്തുന്നു.

അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് (ഒപ്പ്)

(1894 മീനം ലക്കം 'ഇടവകപത്രിക'യിൽ നിന്നും)

Alvares Mar Julius: Chronology

Carmo Azevedo

1836 - Fr. Alvares born (29th April).

1838 - Pope Gregory XVI's brief "Multa praeclare", declaring the *Padroado* a revocable contract and extinguishing the dioceses of Cochin, Cranganore, Mylapore and Malacca, suffragan to Goa Archdiocese, and replacing them by Vicariates Apostolic under *Propaganda Fide*.

1844 - Silva Torres sent to Goa by the same Pope with the Bull "*Divina disponente clementia*" , appointing him Archbishop, and Brief *"Cum propter"*, restricting his jurisdiction to the Goa territory. He makes public the Bull but suppresses the Brief, is reprimanded by the Holy Father (1854) and eventually recalled (1849), the Archdiocese remaining vacant till 1862.

1853 - Pope Pius IX's Brief *"Probe nostis"* censoring Macau Bishop Mata for exercising his episcopal authority in Colombo and Bombay on his way back home and suspending and excommunicating four native priests, whom the Portuguese Parliament proclaims, along with the Bishop, "*banemeritos da Patria.*"

1857 - Concordat between the Holy See and Portugal (put into operation only in 1862) restricting Padroado's jurisdiction to Goa, Cochin, Cranganore and Mylapore.

1859 - Fr. Alvares completes the Seminary course and goes to Bombay.

1862 - Is ordained by the Bombay Vicar Apostoilc, Bishop Stein, S.J.

1867 - Returns to Goa.

1870 - Starts a charitable association in Panjim (13th September).

1877 - Takes over the editorship of "A Cruz" on the illness of its founder, Fr. Manuel Agostinho de Carvalho. Opens a secondary school (23rd July) with the blessings of Archbishop Ornellas e Vasconcellos.

1878 - A cholera epidemic breaks out in Goa. Fr. Alvares comes to the rescue of its victims.

1882 - Archbishop Valente bans "A Cruz." Fr. Alvares launches another weekly, "A Verdade."

1883 - Starts two more periodicals, "O Progresso de Goa" and "Times of Goa."

1885 - Outbreak of another cholera epidemic in Goa. Fr. Alvares publishes a booklet on directions for its treatment.

1886 - Concordat creating the diocese of Daman and the Vicariates Forane of the Ghats and Canara.

1886 - Delivers a lecture on the situation in Goa (27th Aug.) and a speech on "Padroado" (21st October).

1887 - Joins the Syrian Orthodox Church.

1889 - Is consecrated Bishop of Goa, India (excluding Malabar) and Ceylon, under the name and style of Mar Julius I (29th July).

1894 - Returns to Goa and launches the weekly "O Brado Indiano."

1895 - Maratha Sepoy Mutiny. Dada Ranes Revolt. Sedition. Fr. Alvares is arrested, tried as seditious, but acquitted, yet continues to be harassed by both civil and ecclesiastical

authorities.

1896 - Leaves Goa again.

1898 - Publishes the pamphlet “A Supremacia Universal na Egreja de Christo” and “Antioch and Rome.”

1910 - Proclamation of a Republic in Portugal (5th October).

1911 - Promulgation of the Law of Separation of the Church and the State.

1912 - Fr. Alvares returns to Goa.

1913 - Dies in Mesericordia hospital (23rd, not 24th Sept., as stated by some.)

1927 - A memorial is erected at St. Ines cemetry by his fellow citizens.

1967 - The Syrian Orthodox Church Metropolitan Mathews Mar Athanasius, of dioceses outside Kerala, later Basilius Mar Thomas Mathews, Catholicos of the East, visits Goa and establishes a community of his church here.

1982 - Fr. Alvares’ mortal remains are enshrined in St. Mary’s church, under construction in Ribandar.

1983 - A Khabar is erected on the 60th death anniversary of Mar Julius I.

(Source: Carmo Azevedo, *Patriot and Saint*, Panjim, 1988)

English Translation of the Instrument of Consecration of Antonio Francisco Xavier Alvares

(Translated from the Syriac Language)

In the Name of the Essential, Eternal, Self-Existing, Almighty God; Paul Mar Athanasius, Paul Mar Evanius, and George Mar Gregorious, Malabar Bishops under Antioch.

(Seal)

This is to Certify that the Rev. Antonio Francisco Xaverio Alvares was duly raised to the Order of Monkhood, and in virtue of the special authority conferred upon us on the fifteenth of the second Kanon by the Apostolical Edict of the Most Exalted Father and Head, His Holiness Moran Mar Ignatius Peter III, Patriarch of the Apostolical See of Antioch and of all the East, the said monk, amidst solemn Mass, prayers and services, was this day consecrated by the Holy Spirit as Metropolitan of the Diocese of Ceylon, Goa and India, Malabar excluded, in the meantime, the Patriarchal Bull and the hands of our weaknesses being laid on his head Mar Julius; and we, together with the assembled faithful, exclaimed as is usual, ‘Worthy, Worthy, Worthy, our Father Mar Julius of the said Dioceses.’

This sublime gift bestowed upon him by God, through the precious intercession of His Holiness, legally authorizes him to ordain monks, priests, deacons, etc. to consecrate Churches, chancels, as well as baptismal and unctional oil; and to exercise with perfect efficiency all other spiritual functions, appertaining to his Metropolitan dignity, subject to the Patriarch of Antioch.

We entrust to his care the general epistle from the Holy See, addressed to the believers of the above said Dioceses; also, we have to add that His Holiness the Patriarch is prayed and expected to speedily dispatch the staticon definitely describing his authority and jurisdiction.

Syrian Seminary, Kottayam,
29 July, 1889. 17th Thamoos, 1889, of the Year of Our Lord.

A Letter written by Antonio Francisco Xavier Alvares

Bombay, the 10th of May 1891
Father Rene Vilatte, Bishop-Elect
Dyckesville, Wisconsin, USA

Reverend and dear brother in Christ:

Your nice letter of 20 January last gave us a lot of pleasure. We sincerely thank you for your good wishes and for the prayers of your Christians for us. From the bottom of our heart, we thank God for showing us the way out of Rome’s slavery and we look forward to seeing many true Christians make heroic efforts in the same direction as us in the New World. And we trust that God, in His goodness, will favour these holy attempts.

Our friend, Dr. Lisboa Pinto, informs us that he wrote to you and the trustees in America, proposing, as a solution to your difficulties, that you invite us to Dyckesville. If the necessary arrangements can be made, we will neglect the tribulations associated with this journey and cross the seas to confer the episcopate on a worthy minister of God like you. Especially as Dr. Pinto strongly urges us to forget everything and think about America.

We also retain the *Pontificale Romanum* and the rituals of the Latin Rite, *mutatis mutandis,* and our belief is, like yours, that of the Apostles and the Primitive Church, without omission or addition. We have the Symbol of the Apostles and the Credo of Nicaea, which are the creeds of the Church of Antioch, and the Seven Sacraments, and hold the dogmas of the first councils as the only legitimate and valid. We cordially thank you for the books, brochures etc. that you sent us, and for the portrait of you that we sincerely appreciate.

With our sincere prayer for your well-being and that of your people, we are.

Affectionately yours in Jesus Christ.
+ Julius (Antonio F. X. Alvares)
Archbishop of the Independent Catholic Church
of Ceylon, Goa & India

(Source: *Western Rites of Syriac-Malankara Orthodox Churches: The Mission Untold*, George Alexander, Dr. Ajesh T. Philip, OCP Publications, Alapuzha, 2018, pp. 289-290)

ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

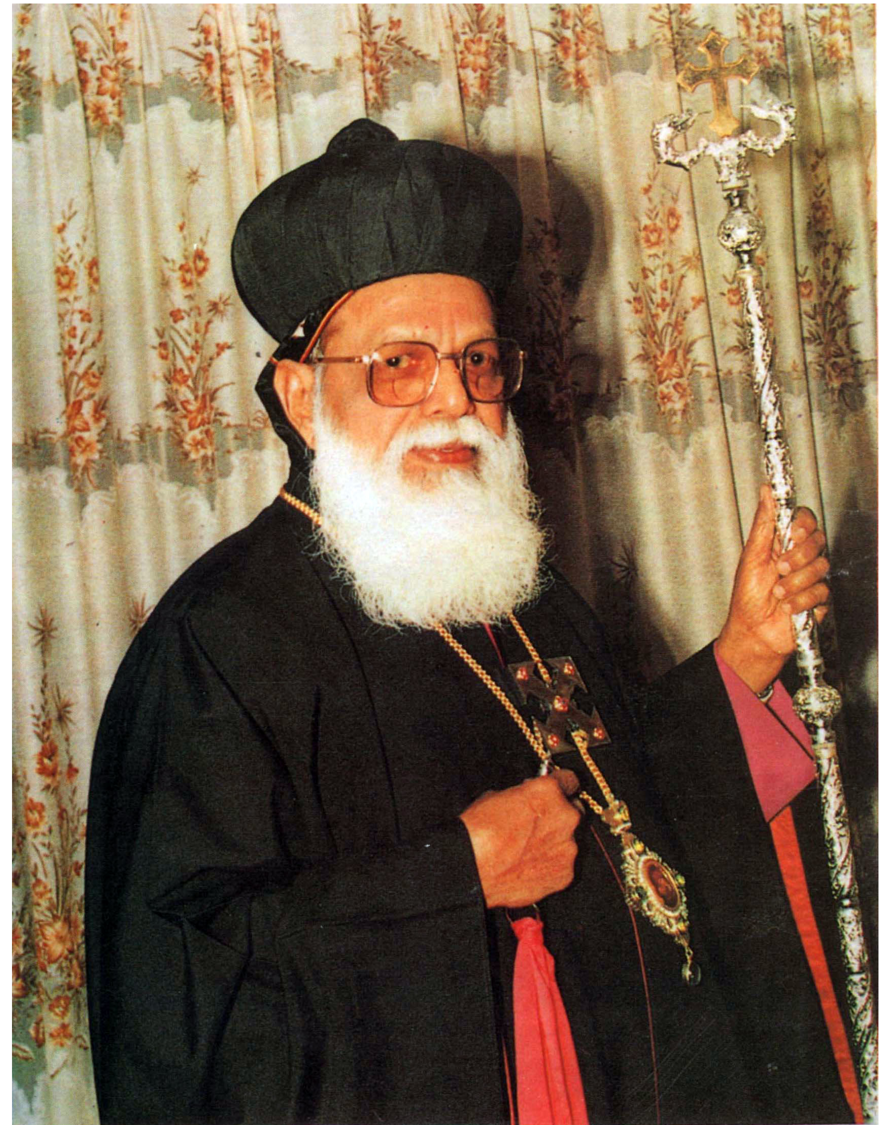
പ്രസാദാത്മകതയുടെ പ്രതീകം

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

സഭയിൽ പൂർണ്ണമായും യോജിപ്പും സമാധാനവും നിലനിന്നിരുന്ന അറുപതുകളിൽ സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമായിരുന്നു. വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും കാതോലിക്കാപക്ഷത്തുണ്ടായിരുന്നവരും പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തുണ്ടായിരുന്നവരും ക്നാനായ സമുദായത്തിൽ നിന്നുള്ളവരുമായ അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും അടങ്ങുന്ന കുടുംബമായിരുന്നു സെമിനാരി. ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചില അസ്വാരസ്യങ്ങൾ ഉയരുമായിരുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി നൽകിയിരുന്ന ഉപദേശങ്ങളും കാണിച്ച പക്വതയും ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരെ സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളും ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ വികാരപരമായി പക്ഷം പിടിക്കാതിരുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് എന്നും പാഠവും മാതൃകയുമായിരുന്നു.

1966-ൽ വിദ്യാർത്ഥിയായി വരുമ്പോഴുള്ള സെമിനാരിയുടെ ചിത്രം മനസ്സിൽ പച്ച പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു. സെമിനാരി ചാപ്പലിന് പടിഞ്ഞാറു ചേർന്ന് നാലുകെട്ട്. അതിൽ തന്നെയാണ് പ്രിൻസിപ്പലടക്കമുള്ള അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും താമസിക്കുന്നത്. നാലു കെട്ടിന്റെ പടിഞ്ഞാറേമുറ്റം കഴിഞ്ഞ് പടിഞ്ഞാറോട്ട് പൂന്തോട്ടം. പൂന്തോട്ടത്തിനു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് കുരിശടിയും കൊടിമരവും. ചാപ്പൽ മുതൽ പടിഞ്ഞാറേ കുരിശടിവരെയുള്ള ഭാഗം വേർതിരിക്കുന്ന ചുറ്റുമതിൽ. ചാപ്പലിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ വാതിലും നാലുകെട്ടിന്റെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള വാതിലുകളും പടിഞ്ഞാറേ കുരിശടിയുടെ വാതിലും ഒരേ നേർരേഖയിൽ വരും.

പൂന്തോട്ടത്തിന് നടുവിൽ വിശാലമായ പുൽത്തകിടിയാണ്. അതിന് നടുവിൽ ഒരു ചെറിയ ആമ്പൽക്കുളമുണ്ട്. എന്നും രാവിലെ യന്ത്രം ഉപയോഗിച്ച് തിരുമേനി തന്നെ പുൽത്തകിടി ചെത്തും. ഒരു നല്ല വ്യായാമമുറ കൂടി ആയിരുന്നു അത്. മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിൽ കത്രിക കൊണ്ട് തിരുമേനി തന്നെ ചെടി വെട്ടുന്നതു കാണാം. ചുറ്റുമതിലിനോടു ചേർന്നും നാലുകെട്ടിനു ചുറ്റും ചെടി വച്ചു പിടിപ്പിച്ച് മനോഹരമാക്കുന്നതിൽ തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സെമിനാരി പരിസരം വൃത്തിയായിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിഥികളെയും കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പൂന്തോട്ടം ചുറ്റി നടന്നു കാണിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി ഒരു അൾസേഷ്യൻ നായയെ വളർത്തിയിരുന്നു. അതിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു കാണുക ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് മറ്റൊരു കൗതുകമായിരുന്നു. റോബിൻ എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ പേരെന്നു തോന്നുന്നു. ചിലപ്പോൾ റോബിന്റെ ചെവി പഴുക്കും. തിരുമേനി തന്നെ പഞ്ഞി കൊണ്ട് പഴുപ്പ് എടുത്തുകളഞ്ഞ് മരുന്നുവയ്ക്കും. തിരുമേനിക്ക് പൂന്തോട്ടത്തോടും പട്ടിയോടുമുള്ള ഈ ഭൂതദയയ്ക്ക് സെമിനാരിയിലെ ഞങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠന്മാർ മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ ഒരു വിശദീകരണം നൽകിയിരുന്നു. Sublimation എന്നാണ് അവർ അതിന് പറഞ്ഞിരുന്നത്. മനഃശാസ്ത്രം സെമിനാരിയിലെ ഒരു പഠന വിഷയമായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നും കിട്ടിയ അറിവ് അനിയന്മാരായ ഞങ്ങൾക്ക് പങ്കുവയ്ക്കുകയായിരുന്നു അവർ. പ്രാകൃത വികാരങ്ങളുടെ ഊർജ്ജത്തെ സാംസ്കാരികമായി ഉയർന്നതലത്തിലേക്ക് തിരിക്കുക

എന്നാണ് മനോവിശകലന ശാസ്ത്രത്തിൽ Sublimation എന്ന പദം നിർവചിച്ചു കാണുന്നത്. സന്യാസ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരിൽ വിശിഷ്യാ കാണുന്ന പ്രകൃതിയോടും പക്ഷിമൃഗാദികളോടുമുള്ള ഭൂതദയയ്ക്ക് ഈ വിശദീകരണം നൽകാനാവുമോ? ഫ്രോയിഡിന്റെ മനോവിശകലന സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇങ്ങനെയേ വിശദീകരണം നൽകാൻ കഴിയുകയുള്ളു എന്നതു ശരി തന്നെ. പാശ്ചാത്യചിന്തയോടും ചേർന്നുവരുന്നതാണത്. ആദാം പാപത്തിൽ വീണ കാരണം മനുഷ്യൻ പാപപിണ്ഡമാണെന്നാണല്ലോ അഗസ്തീൻ പഠിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ ചിന്തയിൽ മറ്റൊരു സമീപനം കാണാം. നന്മയാണ് മനുഷ്യന്റെ സഹജഭാവം; തിന്മയല്ല. തിന്മയുടെ പ്രേരണകൾ ഉണ്ടാവും. തിന്മയുടെ സാധ്യതയുണ്ടായിരിക്കെ നന്മയിൽ മനസ്സിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള ഉപായമാണ് സന്യാസം. പ്രകൃതിയുടെ സ്വച്ഛതയിലും പക്ഷിമൃഗാദികളുടെ നിഷ്ക്കളങ്കതയിലും സന്യാസി സന്തോഷിക്കുന്നു. നന്മയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ മനസ്സിന്റെ കവിഞ്ഞൊഴുകലാണ് ഭൂതദയ. സെമിനാരിയിലെ പഠനകാലത്ത് സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ ഇത്തരം പല ഉത്തമ മാതൃകകളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി.

പ്രസാദം തുളുമ്പുന്ന മുഖമായിരുന്നു അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലാസ് തിരുമേനിയുടേത്. ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിവൈശിഷ്ട്യത്തെ ഒറ്റവാക്കിൽ സംക്ഷേപിക്കുന്നപക്ഷം 'പ്രസാദാത്മകത' എന്നാണ് പറയാൻ കഴിയുക. പ്രസാദാത്മകതയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു അഭിവന്ദ്യ ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി. ❑

മാർ തെയോഫിലോസിന്റെ വൈദിക ശുശ്രൂഷാകാലം

കെ. വി. മാമ്മൻ

പ്രഭാത ചൈതന്യം തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന മുഖാരവിന്ദം. ആത്മചൈതന്യത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമായ മന്ദസ്മിതം. ആരെയും ഹഠാദാകർഷിക്കത്തക്ക ആകാരസൗഷ്ഠവം. ദേവാലയങ്ങളിലും നീലനിർമ്മലാകാശത്തിലും സദാ പറന്നു നടക്കുന്ന പ്രാവിനെപോലെയുള്ള നിഷ്കളങ്കത. പാശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ സംസ്കാരങ്ങളുടെ സാരം ഗ്രഹിച്ച സമുന്നതാചാര്യൻ. മതസാഹോദര്യത്തിന്റെ ശക്തനായ വക്താവ്. ലളിത ജീവിതപ്രേമി. ആരെയും മുറിപ്പെടുത്താത്ത രസനയുടെ കാവൽഭടൻ. ജന്മസിദ്ധമായ പെരുമാറ്റ വിശേഷം കൊണ്ടു സകലരുടെയും ആദരം പിടിച്ചു പറ്റുന്ന സഭാനേതാവ്. ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പ് - 1911 മെയ് 9-നു ഭൂജാതനായ ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരേകദേശ നഖചിത്രമാണിത്.

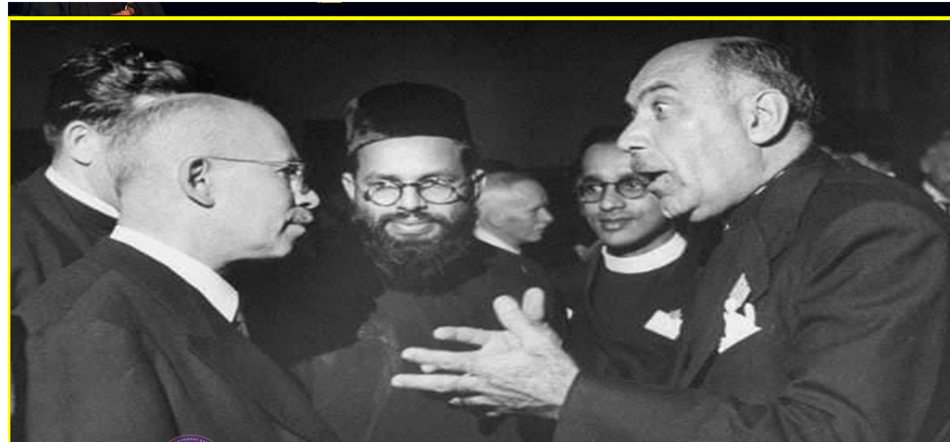
കോട്ടയത്തു പുത്തനങ്ങാടിയിലെ പുരാതനമായ വാരിക്കാട്ട് കുടുംബത്തിലെ കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ പുത്തൻപുരയിൽ ശാഖയിലെ കോരച്ചന്റേയും മേപ്രാൽ പൂതിയോട്ട് പായ്കണ്ടത്തിൽ മറിയാമ്മയുടെയും പുത്രനായ കെ. ഫീലിപ്പോസ് ആണ് പിൽക്കാലത്തു ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് എന്ന പേരിൽ വിഖ്യാതനായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയത്. പിതാവ് ദാനം ചെയ്ത സ്ഥലത്തു തുടങ്ങിയ കല്ലുപുരയ്ക്കൽ സ്കൂൾ, എം.ഡി. സെമിനാരി, സി.എം.എസ്. കോളജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ പഠിച്ച കെ. ഫിലിപ്പോസിനു 1929-ൽ തൃപ്പൂണിത്തുറ നടമേൽ പള്ളിയിൽ വച്ചു കോറൂയോ പട്ടം നൽകി. അങ്ങനെയാണ് ചെറിയപള്ളി അംഗമായ കെ. ഫിലിപ്പോസ് വൈദിക ജീവിതം തുടങ്ങിയത്.

സി.എം.എസ്. കോളജിലെ പഠനം കഴിഞ്ഞു തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസ് കോളജിൽ നിന്നു ബി.എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ച ഡീക്കൻ കെ. ഫിലിപ്പോസ് 1936-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പഠിക്കാൻ എത്തി. കാന്റർബറി സെന്റ് അഗസ്റ്റിൻസ് കോളജിലും കാർഡിഫിലും പഠിച്ചു. തുടർന്നു അമേരിക്കയിലെ ഹാർവാർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നു ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ സംഭാവനകൾ അർപ്പിച്ച അജപാലകനായി മാറി. ചെറിയപള്ളിയിലെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം സഭാസപര്യയിലേക്കു കടന്നുവന്നത്.

ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നു 1929-ൽ കോറൂയോ പട്ടവും പിന്നീട് പാമ്പാടി കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടവും സ്വീകരിച്ച ഡീക്കൻ കെ. ഫീലിപ്പോസിന് 1944-ൽ ചെറിയ പള്ളിയിൽവച്ച് വലിയ ബാവാ എന്ന അപരനാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ വൈദികപട്ടം നൽകി. കോട്ടയത്തു പഠിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ചെറിയപള്ളി ഇടവകയിൽപെട്ട മിക്ക വീടുകളും ശെമ്മാശൻ അന്നു വികാരിയായിരുന്ന മുട്ടുമ്പുറത്തു യാക്കോബു കത്തനാരുമൊന്നിച്ചും അല്ലാതെയും സന്ദർശിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഈ സമ്പർക്കം ചെറിയപള്ളിയിലെ വലിയ വികാരിയാകാനുള്ള പരിശീലനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു എന്നു പിന്നീടാണു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത്. എല്ലാവരും, വിശിഷ്യ യുവജനങ്ങളും ശെമ്മാശനെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. സഭയെപ്പറ്റിയും ക്രൈസ്തവലോകത്തിലെ ആധുനിക സംഭവ വികാസങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഇടവകാംഗങ്ങളെ അപ്പഴപ്പോൾ ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ശെമ്മാശൻ ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നു.

കെ. പീലിപ്പോസിനു പട്ടം കൊടുത്തതു ഇടവകക്കാരുടെ നിശ്ചയപ്രകാരമാണ്. ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി പട്ടം കൊടുക്കുന്ന ശെമ്മാശന്മാർക്കും ഇടവകയിൽ അവകാശം ലഭിച്ചു വന്നു. എന്നാൽ സംസ്കാരസമ്പന്നനായ കെ. പീലിപ്പോസ് ശെമ്മാശൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അവകാശം ഉന്നയിക്കുകയോ പരാതിപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനില അന്ന് ഒട്ടും മെച്ചമായിരുന്നില്ല. എന്നിരിക്കിലും ദ്രവ്യാഗ്രഹം നേരിയതോതിൽപോലും അദ്ദേഹത്തെ സ്പർശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു വസ്തുത. പണത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം ഇന്നും വൈദികർക്കും മേല്പട്ടക്കാർക്കും മാതൃകയായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

പട്ടക്കാരനായശേഷം ചെറിയപള്ളിയിലാണു പുത്തൻ കുർബാന അർപ്പിച്ചത്. തുടർന്നു വേളൂരുള്ള വീട്ടിൽവച്ചു സൽക്കാരവും അനുമോദനസമ്മേളനവും നടന്നു. അയ്മനം പത്തിൽ റവ. ജോൺ കുര്യൻ ചെയ്ത ആശംസാപ്രസംഗത്തിൽ അച്ചൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു ബിഷപ്പായി വാഴിക്കപ്പെടട്ടെ എന്ന ആഗ്രഹവും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

1948-ൽ നെതർലൻസിലെ അംസ്റ്റർഡാമിൽ നടന്ന ഒന്നാം WCC മീറ്റിംഗിൽ ഫാ. കെ. ഫിലിപ്പോസ് (അഭി. ഡോ. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി)

ശെമ്മാശനായിരുന്ന കാലത്തു സ്റ്റുഡന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ മൂവ്മെന്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് വിശാലമായ സഭാരംഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ശോഭിക്കാൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിഞ്ഞത്. കാൻഡി (സിലോൺ), അലഹബാദ്, പൂനമലെ (മദ്രാസ്) എന്നീ എസ്.സി.എം. കോൺഫറൻസുകളിൽ സംബന്ധിച്ച ശെമ്മാശൻ എല്ലാവരോടും അടുത്തിടപെടുകയും ഭാരവാഹികളിൽ വലിയ മതിപ്പുളവാക്കുകയും ചെയ്തതായി പ്രസ്തുത സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത മിസ്സിസ് കുഞ്ഞൂഞ്ഞമ്മ ജോർജ്ജ് (വല്യത്ത് കുഴിമറ്റം) അനുസ്മരിക്കുകയുണ്ടായി. ശെമ്മാശന്റെ സംഘടനാചാതുര്യം അതുല്യമായിരുന്നു. ഈ അസാധാരണ കഴിവാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ലോകനേതാവായി ഉയർത്തിയത്. ചെറിയപള്ളിയിൽ വികാരിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഇടവകക്കാരുടെ മതിപ്പിനും എതിർപ്പിനും ഒരുപോലെ അദ്ദേഹം വിധേയനായിട്ടുണ്ട്. സഭാപരമായ നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും പാലിക്കുന്നതിൽ തല്പരരല്ലാത്ത ചിലർ തത്വങ്ങൾ ബലികഴിക്കാൻ തയ്യാറാകാഞ്ഞ വികാരിയുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. വികാരിയുടെ ഒരു ബന്ധുവിന്റെ മകനു വധു ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന കത്തോലിക്കാപള്ളിയിൽ വച്ചു വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ദേശകുറി അച്ചൻ നൽകിയില്ല. ഈ തർക്കപ്രശ്നം ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ തീരുമാനത്തിനു വിട്ടപ്പോൾ വിവാഹം ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ചു നടത്തണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. വിവാഹം ദേശകുറി കൂടാതെ നടത്തി. തുടർന്നു വരന്റെ പിതാവ് അച്ചനുമായി പിണങ്ങി. പ്രസ്തുത ബന്ധുവിന്റെ ഒരു ബന്ധു ചെറിയ പള്ളിയിൽ ഭാരവാഹിയായിരുന്ന കാലത്ത് കണക്കുകളെപ്പറ്റി ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടായി. ബന്ധം ഒന്നും പരിഗണിക്കാതെ അച്ചൻ നീങ്ങി. ഒടുവിൽ ഈ വടംവലി പള്ളിപൂട്ടലിൽ കലാശിച്ചു. തുടർന്ന് പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽവച്ചു ചെറിയ പള്ളിക്കാരുടെ ആത്മികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റി വന്നു. പള്ളി പൂട്ടിയെങ്കിലും പള്ളിമുറിയിൽതന്നെ വികാരി താമസിച്ചുകൊണ്ട് ചെറുപ്പക്കാരെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും സണ്ടേസ്കൂൾ ആദിയായ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായി നടത്തുകയും ചെയ്തു. ചെറിയപള്ളിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള മേടയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ പുത്തനങ്ങാടി എൽ.പി. സ്കൂൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം അധികം ആരും അറിയാതെ വാങ്ങുന്നതിനും അവിടെ ഒരു പുതിയ ചാപ്പൽ വയ്ക്കുന്നതിനും ശ്രമം നടത്തി. ഉപ്പൂട്ടിൽ കുര്യൻ ഏബ്രഹാമിന്റെ (കുഞ്ഞച്ചൻ) ഉത്സാഹം മൂലം വളരെവേഗം പള്ളിവയ്ക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. പണം പിരിക്കുന്നതിനും സ്വന്തം പണം പള്ളിക്കുവേണ്ടി നൽകുന്നതിനും ഫാ. പീലിപ്പോസ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ അവിടെ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിന് അച്ചനു സാധിച്ചത് ഒരു ചെറിയ നേട്ടമല്ല. ഇതിനുശേഷമാണ് ഒരു ഇടവകപ്പട്ടക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ഫാ. പീലിപ്പോസ് കൂടുതൽ ശോഭിച്ചത്. അദ്ദേഹമാണ് പള്ളിയിലെ വൈദികന്റെ ശമ്പളം 150 രൂപയായി നിജപ്പെടുത്തിയത്.

പള്ളിയിലെ ചിട്ടയും കുർബാനയും ഗീതങ്ങളും ആരാധകർക്ക് സ്വർഗ്ഗീയാനുഭൂതി പ്രദാനം ചെയ്തു. നിർവ്വചിക്കാനാവാത്ത ആ ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭൂതി

യിൽ മുങ്ങുന്നതിനു കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള ആദിയായവർ ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ പോകാതെ ചാപ്പലിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ഡോ. സെർണോവും ഭാര്യയും പള്ളിയിലെ ആരാധനയിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കെടുത്തു വന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം സ്മരണാർഹമാണ് (പ്രിൻസിപ്പലായി ഈ റഷ്യാക്കാരനെ ശുപാർശ ചെയ്തതും ഫാ. പീലിപ്പോസായിരുന്നു).

അടഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന ചെറിയപള്ളിയുടെ ജീർണ്ണോദ്ധാരണം പുതിയ വികാരി നിർവഹിച്ചു. ഇടവകയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ സണ്ടേസ്കൂളുകൾ ആരംഭിച്ചു. മർത്തമറിയം സമാജങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ബോയിസ് ഗിൽഡും രൂപംകൊണ്ടു. ഭവനസന്ദർശനം നിർബന്ധമാക്കി. പള്ളിയിലെ ഗീതങ്ങൾ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു ആരാധന കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കി. ഞായറാഴ്ചതോറും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിവാഹബന്ധത്തിലൂടെ ഇതരസഭകളിൽ നിന്നു എത്തുന്ന യുവതികൾക്ക് പ്രത്യേക പുസ്തകങ്ങൾ നൽകി അവർക്കു കുമ്പസാരം, കുർബ്ബാന എന്നിവയുടെ മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സൗകര്യം നൽകി.

ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ടു സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർക്കു പ്രത്യേകം ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്തുവന്നു. ക്ലാസ്സുകൾ കാപ്പിസൽക്കാരത്തോടെയായിരിക്കും സമാപിക്കുക. ഈദൃശ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലം ചെറിയ പള്ളി ഇടവക ഒരാദ്ധ്യാത്മിക നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വക്കിലെത്തി. ഇടവകയിലെയും സഭാകേന്ദ്രത്തിലെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരേസമയം തൃപ്തികരമായി നിറവേറ്റാൻ പ്രയാസമായിരുന്നതിനാൽ ഒരു സഹപട്ടക്കാരനെ കൂടി വേണമെന്നു കേന്ദ്രത്തിൽ അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ ഭക്തനും ഉത്സാഹിയുമായ പുത്തൻകാവ് കുറ്റിയിൽ യോഹന്നാൻ കത്തനാർ അസിസ്റ്റന്റു വികാരിയായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

പള്ളിയുടെ കണക്കിൽ സാധുജനഫണ്ടിലേക്കു 500 രൂപാ ചെലവഴിക്കണമെന്ന പ്രമേയം ടി. പി. ജോൺ തിരുവാതുക്കൽ ചെറുപ്പക്കാരുടെ പിൻബലത്തോടെ ഒരിക്കൽ പൊതുയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. പള്ളിക്കു ബാധ്യതകളുള്ളതിനാൽ സാധ്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു പ്രമേയം തള്ളി. ഫാ. പീലിപ്പോസ് നിരാശനായില്ല. ചെറുപ്പക്കാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു "യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ" എന്ന നാടകം ടിക്കറ്റു വച്ചു എം.ഡി. ഹൈസ്കൂൾ ഹാളിൽ നടത്തി. സകല ചെലവും കഴിഞ്ഞ് 750 രൂപാ ലഭിച്ചു. അച്ചന്റെ സംഘാടക വൈഭവത്തിന്റെ ഒരുദാഹരണമാണിത്. വൈദിക സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ചേർന്നതിനാൽ വീടുകൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു വികാരി എന്ന നിലയിൽ പലപ്പോഴും സാധിക്കാതെ വന്നു. കുറ്റിയിൽ യോഹന്നാൻ അച്ചന്റെ സേവനം ഈ ഘട്ടത്തിൽ വളരെയധികം പ്രയോജനപ്പെട്ടു. അവർ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെയാണു കഴിഞ്ഞിരുന്നതെന്നു കുറ്റിയിലച്ചൻ അനുസ്മരിക്കുകയുണ്ടായി. "എന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ" എന്നത്രേ ഫാ. കെ. ഫീലിപ്പോസിനെ കുറ്റിയിലച്ചൻ വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

കുറ്റിയിലച്ചന്റെ ഭവനസന്ദർശന വേളകളിൽ രോഗികളെയും പട്ടിണിക്കാരെയും ആവശ്യക്കാരെയും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അത്തരക്കാർക്കു സഹായഹസ്തം നീട്ടാൻ ഒരു രഹസ്യക്കമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ചു. സഹായം ലഭിക്കുന്നവർക്കു പ്രയാസം നേരിടാതെയും മറ്റാരും അറിയാതെയും സഹായം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി യുവജനങ്ങൾ വീടുതോറും നടന്ന് അരിയും തേങ്ങായും ശേഖരിച്ചു വന്നു.

ഈ വീടുസന്ദർശനം ചിലർക്കു തീരെ പിടിച്ചില്ല. അവർ കുറ്റിയിലച്ചന്റെ നേർക്ക് അദ്ദേഹം അർഹിക്കാത്ത ആരോപണശരങ്ങൾ തൊടുത്തുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് കമ്മിറ്റിക്കാർ ബജറ്റു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ കുറ്റിയിലച്ചന് ആറുമാസത്തെ ശമ്പളം മാത്രം അതിൽ വകകൊള്ളിച്ചിരുന്നു. ഇതു ശരിയല്ലെന്ന് സി. പി. ജോർജ്ജ് മുതലായവർ പൊതുയോഗത്തിൽ വാദിച്ചു. ബജറ്റു തിരുത്തിയാൽ അതു കമ്മിറ്റിക്കാരുടെമേലുള്ള അവിശ്വാസമായി കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്നു കമ്പനി നിയമമനുസരിച്ചു ചിലർ വാദിച്ചു. ഉപ്പൂട്ടിൽ തോമ്മാച്ചൻ അതിനെ ശക്തമായി ഖണ്ഡിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാർ സി. പി. ജോർജ്ജിനെ പിന്താങ്ങി. അച്ചനെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള അവകാശം ചാപ്പലിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ബാവായ്ക്കാണെന്നും കമ്മിറ്റിക്കാർക്കു കാര്യമില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. ഏതായാലും കെ. പീലിപ്പോസ് വികാരി എന്ന നിലയിൽ ലഭിച്ച കനകാവസരങ്ങൾ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. പൂട്ടിക്കിടന്ന പള്ളി ഇതിനിടയിൽ തുറന്നതിനാൽ പ്രവർത്തനം നിർബാധം നീങ്ങി. എരുത്തിക്കൽ ജോസഫ് കത്തനാരും മുട്ടമ്പുറത്തു യാക്കോബു കത്തനാരും ഇടവകപ്പട്ടക്കാരെന്ന നിലയിൽ കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തോടു യോജിച്ചു തവണ വച്ചു കർമ്മാദികൾ നടത്തിവന്നു. ഫാ. പീലിപ്പോസ് ആഗോള സഭാസമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു പലപ്പോഴും വിദേശപര്യടനം നടത്തുന്നതിൽ ചിലർക്കെല്ലാം എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിയ ബാവാ വികാരിയുടെ രാജിക്കത്തു സ്വീകരിക്കാതെ ഒരു വർഷത്തെ അവധി നൽകുകയാണുണ്ടായത്. തുടർന്ന് അച്ചൻ ഉപരിപഠനാർത്ഥം ഷിക്കാഗോയിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

കാതോലിക്കേറ്റ് ഓഫീസിൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റു മാതൃകയിൽ ഭരണസംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഒരു ഓഫീസ് നിർമ്മിക്കുന്നതിന്റെ ചുമതലയും ഫാ. പീലിപ്പോസിനായിരുന്നു. പരേതനായ കന്നുകുഴിയിൽ കെ. കെ. ലൂക്കോസ് ജഡ്ജിയുടെ സ്മാരകമായിട്ടാണു പുതിയ കാതോലിക്കേറ്റ് ഓഫീസ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനുവേണ്ടി മിസ്സിസ് പുന്നൻ ലൂക്കോസ് 25000 രൂപ സംഭാവന നൽകിയത് ഫാ. പീലിപ്പോസിന്റെ ശ്രമം കൊണ്ടാണ്. ഓഫീസ് കെട്ടിടം മിക്കവാറും പൂർത്തിയായപ്പോഴാണ് ഫാ. പീലിപ്പോസ് ഷിക്കാഗോയിലേക്കു പോകാൻ തയ്യാറായത്. വിവരം അറിഞ്ഞ ബാവാ കെട്ടിടത്തിന്റെ കൂദാശ നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. "അയാളുടെ ഉത്സാഹംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ഓഫീസ്. അയാൾ ഇവിടെ ഇല്ലാതെ എന്തു കൂദാശ! അതുകൊണ്ട് കെട്ടിടം തീർന്നില്ലെങ്കിലും ശരി അയാൾ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് കൂദാശ നടത്തണം." ബാവാ കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഫാ. പീലിപ്പോസ് പോകുന്നതിനു മുമ്പ് ഓഫീസ് കൂദാശ ചെയ്തു. ബാവായ്ക്ക് ഫാ. പീലിപ്പോസിനോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താനാവില്ല.

മലയാള മനോരമയുടെ പത്രാധിപന്മാരായിരുന്ന കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, കെ. എം. ചെറിയാൻ, എൻ. എം. ഏബ്രഹാം എന്നിവരോട് ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസ് വളരെ അടുത്ത സൗഹൃദബന്ധമാണു പുലർത്തിപ്പോന്നിട്ടുള്ളത്. കെ. എം. മാത്യു, മാമ്മൻ വറുഗീസ്, ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ, പടിഞ്ഞാറേക്കര പി. സി. ഏബ്രഹാം, ഏബ്രഹാം ഈപ്പൻ പാലാമ്പടം മുതലായവരോടും ആ സൗഹൃദബന്ധം അന്യൂനം മെത്രാപ്പോലീത്താ തുടർന്നു. അച്ചന്റെ പുരോഗമനപരമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഇവർ പൂർണ്ണ പിന്തുണ നൽകുകയും അച്ചനെ പലതരത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കുവേണ്ടിയും മറ്റും അച്ചന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം പല സുപ്രധാന കത്തുകളും പ്രമാണരേഖകളും തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത് എൻ. എം. ഏബ്രഹാമായിരുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗം 1951-ൽ സമുദായക്കേസിൽ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ ഫാ. പീലിപ്പോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പണം പിരിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ഒരു ആക്ഷൻ കമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ചു. ആ കമ്മിറ്റിയെ റീആക്ഷൻ കമ്മിറ്റി എന്നത്രെ തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യാശ്രമം ആചാര്യയും ഫാ. പീലിപ്പോസിന്റെ വലിയ സുഹൃത്തുമായിരുന്ന ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ് അന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

ഫാ. പീലിപ്പോസ് വിദേശത്തു പോയപ്പോൾ മറ്റു ചിലരാണു പണപ്പിരിവിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചത്. ഫാ. പീലിപ്പോസ് തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ 3000 രൂപയുടെ കണക്കുകൾ കാണുന്നില്ല. അതെങ്ങനെ അക്കൗണ്ടു ചെയ്യണമെന്നു അദ്ദേഹം പലരോടും ആരാഞ്ഞു. ഒന്നുകിൽ സത്യം കണ്ടുപിടിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ പലവക എന്ന വകുപ്പിൽ എഴുതി കണക്കു ക്ലോസ് ചെയ്യണം എന്ന ഉപദേശമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചത്. കൈകേയിയുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്നതിൽ ഭേദം വനവാസം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്ഥലംവിട്ട ശ്രീരാമനെപ്പോലെ ഫാ. പീലിപ്പോസ് വികാരിസ്ഥാനം താഴെവച്ചശേഷമാണ് ഉപരിപഠനാർത്ഥം അമേരിക്കയിലേക്കു പോയത്. തുടർന്നു തൽസ്ഥാനത്തു ഫാ. വി. ജെ. ഗബ്രിയേൽ ചെറിയപള്ളി വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

ചെറിയപള്ളിപ്പെരുന്നാൾ അക്കാലത്തു മദ്യപന്മാരുടെ ഒരു മഹോത്സവമായിരുന്നു. ഫാ. കെ. പീലിപ്പോസ് ഇടവകാംഗങ്ങളുമായി സംസാരിച്ച് മദ്യരഹിതപ്പെരുന്നാൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യമുണ്ടാക്കി. പിന്നീടു നടന്ന റാസയും പെരുന്നാളും മാതൃകാപരമായിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്നു സെമിനാരി പ്രവർത്തനം വീണ്ടും ഏറ്റെടുത്തു. ഗബ്രിയേൽ അച്ചൻ തന്നെ ചെറിയപള്ളി വികാരിയായി തുടർന്നു.

പള്ളിയുടെ വരവുചെലവുകൾ ഒരു കണക്കെഴുത്തുകാരനെക്കൊണ്ട് കൃത്യമായി എഴുതിവച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പള്ളിവക പണം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിട്ടാലും സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി എടുക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചെറിയപള്ളിയിലെ ചിലർ പള്ളിവക ആയിരക്കണക്കിനു രൂപ അപഹരിക്കുകയും കണക്കുകൾ മറച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഫാ. പീലിപ്പോസ് വികാരിയായിരിക്കുമ്പോഴാണു മുണ്ടുചിറക്കൽ ഏബ്രഹാമിൽ നിന്നു 20000 രൂപ കൊടുത്തു ഇല്ലിക്കൽ പള്ളിക്കൂടം ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടി വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയത്. ഇതിനുവേണ്ടി വന്ന പണം ഏതാനുംപേരുടെ പക്കൽ നിന്നു മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ശേഖരിക്കാനും അച്ചനു സാധിച്ചു. അമേരിക്കയിൽ നിന്നു 1956-ൽ തിരിച്ചുവന്ന ഫാ. ഫീലിപ്പോസ് കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പിന്നീട് വികാരിസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചില്ല. വൈദികസെമിനാരിക്കു വേണ്ടി വീണ്ടും സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 1960 മുതൽ 1966 വരെ സെമിനാരിയുടെ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലായും ഒരു വർഷം പ്രിൻസിപ്പലായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു.

ഫാ. കെ. ഫീലിപ്പോസ് കോലഞ്ചേരിയിൽ വച്ച് 1966 ഓഗസ്റ്റ് 24-നു ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ്, യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് എന്നിവരെയും പ. ഔഗേൻ ബാവാ അന്നാണു മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയത്.

വി. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ

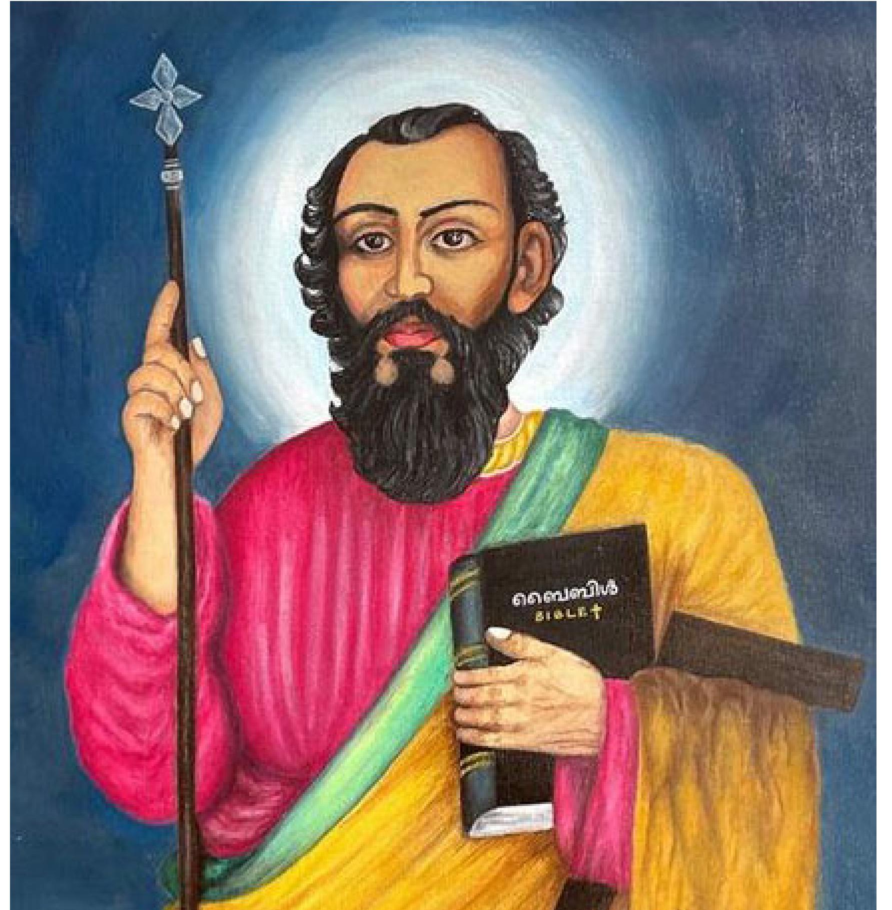
ഡോ. വിപിൻ കെ. വർഗീസ്, സൗത്ത് പാമ്പാടി

വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ദിദിമോസ് തോമസ് എന്നും യൂദാസ് തോമസ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന തോമസ് അപ്പോസ്തോലനാണ് ഭാരതത്തിൽ കർതൃ സുവിശേഷം ഘോഷിച്ചത്. ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ നാമത്തിലാണ് നമ്മുടെ ഇടവകയും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത്. പാലസ്തീനിലെ ഗലീലി തടാകത്തിന്റെ തീരത്തു ജനിച്ചു വളർന്ന തോമ്മായും കുടുംബവും മത്സ്യബന്ധനം തൊഴിലാക്കിയവരായിരുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ മാർത്തോമാ എന്ന ധീരനായ പിതാവിനെക്കുറിച്ച് പരിമിതമായ ചില പരാമർശങ്ങളേ ഉള്ളൂ. ലാസറിന്റെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞ് യേശുക്രിസ്തു ബഥാന്യയിലേക്ക് പോകുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ തടയാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ധീരനായ നമ്മുടെ അപ്പോസ്തോലൻ "അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന് നാമും പോക" എന്ന പ്രഖ്യാപനം വഴി ഗുരുവിനോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ധീരനായ തോമാശ്ലീഹാ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവ് ശിഷ്യന്മാരെ ആദ്യം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യം, അവിശ്വാസം എന്നിവയെ പരാമർശിച്ച് ചിലർ ആ പിതാവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്താൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ വസ്തുത മാർത്തോമാ പൈതൃക നേരവകാശികളായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മക്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരോഹിത്യം

മാർത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്ക് പട്ടത്വം ഇല്ല എന്നു പറയുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കുന്ന വേദഭാഗം വി. യോഹന്നാൻ 20:21-24 വാക്യങ്ങളാണ്. "യേശു പിന്നെയും അവരോട് നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം. പിതാവ് എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അവരുടെമേൽ ഊതി അവരോട് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊൾവീൻ. ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിർത്തുന്നുവോ അവർക്കു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല." പൗരോഹിത്യ അധികാരമായ പാപമോചനാധികാരവും പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രദാനംചെയ്തപ്പോൾ മാർത്തോമാശ്ലീഹാ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട് മാർത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്ക് പൗരോഹിത്യം ഇല്ലാ എന്ന് പറയുന്നു. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുത ശിഷ്യസമൂഹത്തിന് മുഴുവനായും ആണ് ഈ അധികാരം നൽകിയത് എന്നതാണ്. അതായത് ഓരോ ശിഷ്യനേയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞ് ഒരു അധികാരവും നൽകുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ശിഷ്യസമൂഹത്തിന് മുഴുവനായും ലഭിച്ച അധികാരം അദ്ദേഹത്തിനും ലഭിക്കുന്നതിൽ അസ്വാഭാവികത ഒന്നും ഇല്ല. കൂടാതെ ഈ സംഭവത്തിന് ശേഷം സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും കഴിഞ്ഞ് അപ്പോസ്തോലന്മാരും വിശ്വാസി സമൂഹവും കൂടിയിരുന്നപ്പോഴാണ് യൂദായ്ക്ക് പകരക്കാരനെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികൾ 1:24-ൽ വി. മത്യാസിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "സകല ഹൃദയങ്ങളേയും അറിയുന്ന കർത്താവേ, തന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകേണ്ടതിന് യൂദാ ഒഴിഞ്ഞുപോയ ഈ ശുശ്രൂഷയുടേയും അപ്പോസ്തോലത്വത്തിന്റേയും സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിന് ഈ ഇരുവരിൽ ഏവനെ നീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ചു തരേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവർക്ക് ചീട്ടിട്ടു." അപ്പോസ്തോലൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ്. അതായത് ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവൻ. ഇങ്ങനെയുള്ള അപ്പോസ്തോലത്വത്തിലേക്കും ദൈവീകശുശ്രൂഷയിലേക്കും മത്യാസ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും യഹൂദ്യ, എത്യോപ്യ, യറുശലേം എന്നിവിടങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്ത തോമസ് അപ്പോസ്തോലത്വത്തിന് അയോഗ്യനാവുകയും ശിഷ്യന്മാർ നറുക്കിട്ടെടുത്ത മത്യാസ് യോഗ്യനാവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നത് തന്നെ മഠയത്തരമാണ്.

കൂടാതെ ഇതിന് അനുകൂലമായ ഒരു തെളിവ് പഴയനിയമത്തിൽ ഉണ്ട്. സംഖ്യാ പുസ്തകം 11:24-29 വാക്യങ്ങൾ ഇതേ സാഹചര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു: "അങ്ങനെ മോശ ചെന്നു യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ ജനത്തോടു പറഞ്ഞു.

ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപതു പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി കൂടാരത്തിന്റെ ചുറ്റിലും നിറുത്തി. എന്നാറെ യഹോവ ഒരു മേഘത്തിൽ ഇറങ്ങി അവനോട് അരുളിചെയ്തു. അവൻമേലുള്ള ആത്മാവിനെ കുറെ എടുത്തു മൂപ്പന്മാരായ ആ എഴുപതു പുരുഷന്മാർക്കു കൊടുത്തു. ആത്മാവ് അവരുടെമേൽ ആവസിച്ചപ്പോൾ അവർ പ്രവചിച്ചു. പിന്നെ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല താനും. എന്നാൽ ആ പുരുഷന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ പാളയത്തിൽതന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരുത്തനു എൽദാദ് എന്നും മറ്റവനു മേദാദ് എന്നും പേർ. ആത്മാവ് അവരുടെ മേലും ആവസിച്ചു. അവരും പേരെഴുതിയവരിൽ ഉള്ളവരായിരുന്നു. എങ്കിലും കൂടാരത്തിലേക്ക് ചെന്നിരുന്നില്ല. അവർ പാളയത്തിൽ വച്ചു പ്രവചിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ബാല്യക്കാരൻ മോശയുടെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു എൽദാദും മേദാദും പാളയത്തിൽ വച്ചു പ്രവചിക്കുന്നു എന്ന് അറിയിച്ചു. എന്നാറെ നൂന്റെ മകനായി ബാല്യം മുതൽ മോശയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന യോശുവ എന്റെ യജമാനനായ മോശയേ അവരെ വിരോധിക്കണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. മോശെ അവനോട് എന്നെ വിചാരിച്ചു നീ അസൂയപ്പെടുന്നുവോ? യഹോവയുടെ ജനം ഒക്കെയും പ്രവാചകന്മാരാകയും യഹോവ തന്റെ ആത്മാവിനെ അവരുടെമേൽ പകരുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു." തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെങ്കിലും പാളയത്തിന് പുറത്തു വരാതെയിരുന്ന 2 പേർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ചതായും അവർ ഇരുവരും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ പ്രവചിച്ചതായും വേദപുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ശിഷ്യസമൂഹത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട മാർത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്കും പൗരോഹിത്യവും പാപമോചനാധികാരവും ലഭിച്ചു എന്നത് സ്പഷ്ടമാണ്.

ഇതു കൂടാതെ വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 16:7-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം. ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കും." ഇത് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറയുന്നതാണ്. ഇവിടെ കാര്യസ്ഥൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറി

ച്ചാണ്. ഇവിടെ യേശു എടുത്തു പറയുന്ന ഒരു വസ്തുത 'യേശു പോയില്ല എങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരികയില്ല' എന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന് ശേഷം മാത്രമേ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആവസിക്കുകയുള്ളു എന്നും ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പോസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ 2:1-4 വരെയുള്ള ഭാഗത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശിഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ മേൽ ആവസിക്കുന്നതായും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവം സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന് ശേഷമാണ് നടക്കുന്നത്.

അവിശ്വാസിയായ തോമസ് (സംശയാലുവായ തോമാ)

മലങ്കരയിലുള്ള ചില നസ്രാണി മക്കൾ തങ്ങളുടെ പിതാവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങളാണ് ഈ ഭാഗത്തിന്റെ തലക്കെട്ടായി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ആദ്യം സംശയാലുവായ തോമായെക്കുറിച്ചും യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരെക്കുറിച്ചും വി. വേദപുസ്തകം എന്തു പറയുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കാം. യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി ശ്ലീഹന്മാരോടൊപ്പം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച കാലത്തെ ക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നത് നാല് സുവിശേഷഭാഗങ്ങളിലാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കബറടക്കത്തിന്ശേഷം നടന്ന സംഭവങ്ങൾ വി. മത്തായി 28:16, 17 വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "എന്നാൽ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ യേശു അവരോട് കല്പിച്ചിരുന്ന മലെക്ക് പോയി. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ നമസ്ക്കരിച്ചു. ചിലരോ സംശയിച്ചു." ഇവിടെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം മലയിലേക്ക് ശിഷ്യന്മാർ പോകുന്നതായി പറയുന്നു. അവർ അവിടെ വച്ച് യേശുക്രിസ്തുവിനെ നമസ്കരിച്ചു. അവരിൽ ചിലർ യേശുവിനെ സംശയിച്ചതായും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവിടെ ചിലർ എന്നു ബഹുവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒന്നിലധികം പേർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെ സംശയിച്ചിരിക്കാം. തോമാ ശ്ലീഹാ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെ കാണാതെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നാണ് പറഞ്ഞതെന്നും ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

വി. മർക്കോസ് 16:9-14-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അവൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാൾ രാവിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ട് താൻ ഏഴ് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയ്ക്ക് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി. അവൾ ചെന്ന് അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോട് അറിയിച്ചു. അവൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നും അവൾ അവനെ കണ്ടു എന്നും അവർ കേട്ടാറെ വിശ്വസിച്ചില്ല. പിന്നെ അവരിൽ രണ്ടുപേർ നാട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അവൻ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. അവർ പോയി ശേഷമുള്ളവരോട് അറിയിച്ചു. അവരുടെ വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. പിന്നത്തേതിൽ പതിനൊരുവർ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. തന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായി കണ്ടവരുടെ വാക്ക് വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തേയും ഹൃദയകാഠിന്യത്തേയും ശാസിച്ചു." മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയ്ക്കും മറ്റു രണ്ടുപേർക്കും യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം പ്രത്യക്ഷനായി. ഇവർ തങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷനായ യേശുവിനെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോട് പറഞ്ഞെങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. പൊതുവായിട്ടാണ് ശേഷമുള്ളവർ എന്നും അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നവർ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതിൽ പതിനൊന്ന് ശിഷ്യന്മാർ (യൂദാ ഒഴികെ) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീടുള്ള വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവെന്ന മറിയയുടേയും മറ്റ് രണ്ടു പേരുടേയും വാക്കുകളെ വിശ്വസിക്കാത്ത പതിനൊരുവരെ യേശു ശാസിക്കുന്നു.

വി. ലൂക്കോസ് 24:8-11-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അവർ അവന്റെ വാക്ക് ഓർത്തു. കല്ലറ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി പതിനൊരുവർ മുതലായ എല്ലാവരോടും ഇതു ഒക്കെയും അറിയിച്ചു. അവർ ആരെന്നാൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ, യോഹന്നാ, യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവർ തന്നെ. അവരോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളും അത് അപ്പോസ്തോലന്മാരോടു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്ക് അവർക്ക് വെറും കഥപോലെ തോന്നി. അവരോ വിശ്വസിച്ചില്ല." ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറ്റ് സ്ത്രീകളും ശ്ലീഹന്മാരോടു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അവർ അവരുടെ വാക്ക് വിശ്വസിച്ചില്ല എന്നാണ് വി. ലൂക്കോസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

തോമാശ്ലീഹായുടെ അവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് വി. യോഹന്നാൻ 20:24, 25 വാക്യങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറ്റേ ശിഷ്യന്മാർ അവനോട് ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുത് കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്ത് കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്ന് അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു." ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ നേരിൽ കാണാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നാണ് തോമാശ്ലീഹാ പറഞ്ഞത്.

വി. യോഹന്നാൻ മാർത്തോമാശ്ലീഹായെ മാത്രം സംശയാലുവായി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വി. മർക്കോസും വി. ലൂക്കോസും ശിഷ്യസമൂഹത്തെ (11 പേരെയും) മുഴുവനായും സംശയാലുക്കൾ ആയി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വി. മത്തായി ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശുവിനെ നേരിട്ടു കണ്ടെങ്കിലും സംശയിച്ചതായും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു തന്നെ മാർത്തോമാശ്ലീഹാ മാത്രമല്ല സംശയാലു എന്നു വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നത് ശരിയുമല്ല.

മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം

ശ്ലീഹന്മാർക്ക് ലഭിച്ച ശ്ലൈഹിക അധികാരത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് സിംഹാസനം എന്ന പദം കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. സിംഹാസനം എന്ന പദംകൊണ്ട് ആദ്യം മനസിലെത്തുന്നത് രാജാവിന്റെ സിംഹാസനത്തോടു സമാനമായ ഒരു അധികാര കസേരയാണ്. കർതൃശ്ലീഹന്മാരിൽ ആർക്കെങ്കിലും സിംഹാസനം (കസേര) സ്ഥാപിച്ച് അതിലുപവിഷ്ടരായി ആത്മികഭരണം നിർവ്വഹിക്കാൻ തക്കതായ ഒരു സാഹചര്യം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണ് വി. യോഹന്നാൻ ഒഴികെ ഒരു ശ്ലീഹായ്ക്കും സ്വാഭാവികമരണം പ്രാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നുള്ളത്. അവർ എല്ലാവരും രക്തസാക്ഷികളാവുകയായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയ പട്ടത്വ അധികാരവും പാപമോചന അധികാരവും ആണ് ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഈ അധികാരങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ മേൽപ്പട്ടക്കാരിലും വൈദികരിലും എത്തിയത് ശ്ലൈഹിക കൈവയ്പു വഴിയാണ്. ഈ ശ്ലൈഹിക കൈവയ്പു നടത്താനുള്ള അധികാരത്തെയാണ് ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് തന്നെ മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ യാതൊരുവിധമായ അപാകതകളും ഇല്ല. ഈ പദം സഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. രേഖാപരമായ ആദ്യ തെളിവ് 1301-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വെച്ച് ഒരു സഖറിയ ശെമ്മാശൻ പകർത്തിയെഴുതിയ കൽദായ സുറിയാനി വേദവായനക്കുറിപ്പ് പുസ്തകമാണ്. വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ അന്ന് ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി 'ഞങ്ങളുടെ തലവനായ മാർ യാക്കോബ്, മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റേയും (The Holy see of Apostle St. Thomas) ഇന്ത്യൻസഭ മുഴുവന്റേയും അദ്ധ്യക്ഷനും തലവനും' എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. 1653 മുതൽ 1815 വരെ മലങ്കരസഭയെ നയിച്ച 8 മെത്രാൻമാരും മാർത്തോമാ എന്ന പേരാണ് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനമേറ്റപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചത്. അവരിൽ പലരുടേയും യഥാർത്ഥ പേര് മറ്റൊന്നായിരുന്നു. ഇത് സഭാസ്ഥാപകനായ മാർത്തോമായുടെ പൈതൃകം പിൻതുടരുന്നു എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു.

1817-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പുന്നത്ര ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തൃതീയൻ) ആക്ടിംഗ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് വാഴിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ മാർ പീലക്സീനോസ് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനമാകുന്ന മലങ്കരയുടേയും ഇന്ത്യ മുഴുവന്റേയും സിംഹാസനത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് എന്നു പേരുള്ള പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ." 1829-ൽ അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമൻ) തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന് നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "ദൈവകൃപയാൽ ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള മലയാളത്തിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടികളുടേയും പെണ്ണാടുകളുടേയും ഇടയനും യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിന്റെ പിതാവും പരിശുദ്ധനും ഭാഗ്യവാനുമായ മാർ തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനാരൂഢനുമായിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പോസെന്ന ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ

നാം.” മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമന് 1840–ൽ അന്ത്യോഖ്യയുടെ ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കല്പനയിൽ മലങ്കരസഭയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് “പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലനായ മാർത്തോമായുടെ സിംഹാസന ഇടവക” എന്നാണ്.

1848–ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്ത് വിധിപ്രകാരം മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് പരിശുദ്ധ മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്ന സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. 1846–ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന് അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുകയും 1848–ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്ത് വിധിമൂലം ആ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോവുകയും ചെയ്ത അന്ത്യോഖ്യൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഫോർട്ടുകൊച്ചി പള്ളിയിലെ തബ്ലൈത്തായിൽ “ഇന്ത്യയിലെ മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈകളാൽ” എന്നു സുറിയാനിയിൽ എഴുതി.

1857–ൽ മലങ്കര സന്ദർശിച്ച യറുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദേദ് നുഹറോ റാക്കാട് പള്ളി സന്ദർശിച്ചതിന്റെ സ്മാരകമായി അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ മദ്ബഹായിൽ സ്ഥാപിച്ച ശിലാരേഖയിൽ യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനെ “മലങ്കരയുള്ള മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന” എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ) മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അധികാരമേറ്റതിനെക്കുറിച്ച് സഭാചരിത്രകാരനായ ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് “മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൻമേൽ വാഴ്ച ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു” എന്നാണ്.

ഈ വിധം ലഭ്യമായ പുരാതനരേഖകളും മാർത്തോമൻ പൈതൃകവും മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹികസിംഹാസനം എന്ന പ്രയോഗത്തിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു.

World Council of Churches (WCC)

The Central Committee of the World Council of Churches is being held from 21-27 June 2023 in Geneva, Switzerland. Metropolitan Zachariah Mar Nicholovos, who is also a Central Committee member, is representing the Malankara Orthodox Syrian Church, at this first full meeting following the 2022 11th Assembly of the World Council of Churches in Karlsruhe, Germany. During its high level deliberations, elections for commissions and join consultative boards of this large ecumenical body also took place.

Four members of the Malankara Orthodox Syrian Church were elected to the commissions and boards as follows:

Metropolitan **H.G. Abraham Mar Stephanos** has been appointed to the Commision on Faith & Order,

Rev. Fr. Dr. Reji Mathew has been appointed to the Commission on World Mission & Evangelism,

Ms. Lisa Rajan has been appointed to the Commission of Young People on the Ecumenical Movement and the Commission on Education & Ecumenical Formation,

Ms. Ruth Mathen has been appointed as the Youth Advisor to the Central Committee of the World Council of Churches.

This is the first time in the history of Malankara Church two young women have been elected to the commissions of such a large ecumenical body.The World Council of Churches (WCC) brings together churches, denominations and church fellowships in more than 110 countries and territories throughout the world, representing over 500 million Christians including most of the world's Orthodox churches, scores of Anglican, Baptist, Lutheran, Methodist and Reformed churches, as well as many United and Independent churches. The Malankara Orthodox Syrian Church is one of the founding members of this worldwide Christian inter-church organization.

വൈദിക ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള ദൈവവിളി

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ കുറച്ചു പ്രായമായിട്ട് വൈദിക സേവന പരിശീലനത്തിനു വരുന്നവരെ Late Vocation എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. താമസിച്ചു ദൈവവിളി കിട്ടിയവർ എന്നർത്ഥം. കത്തോലിക്കർ അതു പറയാൻ കാരണമുണ്ട്. 14-15 വയസ്സു മുതൽ പെറ്റി സെമിനാരി എന്ന് ഒരു കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മൈനർ സെമിനാരികളിൽ ആൺകുട്ടികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് അവരെ പൊതുസ്കൂളുകളിൽ അയച്ച് പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം നൽകി ക്രമേണ വൈദിക സെമിനാരികളിലേക്കും സന്യാസ ആശ്രമങ്ങളിലേക്കും ഉപനയിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഉള്ളത്. ആ ക്രമം അനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ 24-ാം വയസ്സിൽ ഒരാൾക്ക് കത്തോലിക്കാ വൈദികനാകാൻ കഴിയും. സന്യാസ സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നാലും അല്ലെങ്കിലും വൈദികർ അവിവാഹിതരുമാണ്. പെറ്റിസെമിനാരിയിലൊന്നും ചേരാതെ, സ്കൂളിലോ കോളജിലോ പഠിച്ച് ഇരുപത്തിയഞ്ചോ മുപ്പതോ മുപ്പത്തഞ്ചോ വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരാൾ സെമിനാരിയിൽ ചേരാൻ വന്നാലും അവർ അതിനെ Late Vocation എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ അങ്ങനെയൊരു പ്രയോഗം കേട്ടിട്ടില്ല. കാതോലിക്കായായിരുന്ന മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ, അടൂർ ചാവടിയിൽ റവ. ഡോ. സി. റ്റി. ഈപ്പൻ, ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തുടങ്ങി പല പ്രഗൽഭരും മദ്ധ്യവയസ്സിൽ പട്ടം സ്വീകരിച്ചവരാണ്. എനിക്ക് ആദരണീയ സഹപ്രവർത്തകരായിരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ റുമേനിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഡാനിയൽ, പ്രശസ്ത ഗ്രീക്ക് വേദപണ്ഡിതനായിരുന്ന John Zizioulas (1931–2023) മെത്രാപ്പോലീത്താ തുടങ്ങിയ പ്രശസ്തരും നല്ല പ്രായമായി പട്ടമേറ്റവരാണ്. കോട്ടയത്തെ പഴയസെമിനാരിയിൽ നാൽപ്പതിനടുത്ത് പ്രായമായശേഷവും വന്നു പഠിച്ചവരെ ഓർക്കുന്നു. പ്രീസെമിനാരി എന്ന പേരിൽ പല വർഷങ്ങൾ മെത്രാന്മാരുടെ അരമനകളിലും മറ്റും കഴിഞ്ഞ് പല പ്രാവശ്യം ബിരുദ പരീക്ഷകളൊക്കെ എഴുതി, നല്ല പ്രായമായിട്ട് വരുന്നവരും ഉണ്ട്. അപ്പോൾ ദൈവവിളിക്ക് പ്രായപരിധിയൊന്നും സഭയിൽ കല്പിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു സമയത്ത് വൈദികരുടെ ക്ഷാമം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടും, ലോകത്തിൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ചുമതലകൾ നന്നായി നിർവഹിച്ചവരെ വൈദികരായി ലഭിച്ചാൽ നന്നാണെന്നുമുള്ള ചിന്ത കൊണ്ടുമായിരിക്കാം സർക്കാർ ജോലിയിലും മറ്റ് രംഗങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചിലർക്ക് ഹ്രസ്വകാല വൈദിക പരിശീലനം കൊടുത്ത് പട്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലരൊക്കെ സഭയ്ക്ക് ഉത്തമമായ വൈദിക ശുശ്രൂഷ കാഴ്ച വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആർക്കാണ് ദൈവവിളി, ഏത് പ്രായത്തിലാണ് അത് ഉണ്ടാവുക എന്നൊന്നും കൃത്യമായി കണ്ടെത്താൻ ആവില്ല. സെമിനാരികളിൽ അനുഭവപരിചയം ഉള്ള ആളുകളോടു ചോദിച്ചാൽ പറയും, അവിടെ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളും ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ചൊന്നും ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കാൻ അവസ്സരം കിട്ടിയവരല്ല എന്ന്. അതൊരു കുറവല്ല. മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷിച്ചും, സണ്ടേസ്കൂളിലും യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചും വൈദിക അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടും ഒരു വൈദികൻ ആകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടും അഭികാമ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന നല്ല ചെറുപ്പക്കാരായിരിക്കും അവർ നല്ല പങ്കും. അക്കാദമികമായി പഠിക്കുന്നതോ വായിക്കുന്നതോ ബൗദ്ധിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതോ ഒന്നും വൈദികശുശ്രൂഷയ്ക്ക് അത്ര ആവശ്യമില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ധാരാളംപേർ ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. നല്ല "പാട്ടു കുർബാന", കൂദാശാനുഷ്ഠാന പൂർത്തീകരണം, സംഘാടകശേഷി എന്നിവയൊക്കെ ഉള്ള ഒരാൾ മതി എന്ന സങ്കല്പം പൊതുവെ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും ഉണ്ടല്ലോ. തീർച്ചയായും അത്യാവശ്യമുള്ള നല്ല ഗുണങ്ങളാണ് ഇവയെല്ലാം. അതുകൊണ്ട് സെമിനാരി പരിശീലനം കഴിയുമ്പോൾ അവർക്ക് മിക്കവർക്കും നല്ല ഇടവക വികാരിമാരായി ശോഭിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. അത് നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ വൈദിക സങ്കല്പം ഇങ്ങനെയായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം സഭയിൽ ഒരിക്കലും മിഷണറി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വിജയിക്കാത്തത്. വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു ഇടവകയിൽ വിശുദ്ധ കൂദാശകളും പെരുന്നാളുകളും കൺവൻഷനും ഭംഗിയായി നടത്തുകയും, പഴയ കെട്ടിടങ്ങൾ, മതിലുകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇടിച്ചുകളഞ്ഞ് പുതിയ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും, നല്ല തണൽമരങ്ങൾ വെട്ടിമാറ്റുകയും പുതിയവ നടാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ വൈദിക ശുശ്രൂഷ പൂർത്തിയായി എന്ന് നമുക്കൊരു പൊതുധാരണ ഉണ്ടല്ലോ.

എന്നാൽ മിഷണറി പ്രസ്ഥാനത്തിൽ കുറേയേറെ സാഹസികതയുണ്ട്. മലങ്കരയുടെ ചെറിയ വട്ടത്തിനു പുറത്ത് വിവിധ മതങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളും ഭാഷകളും നിലനിൽക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുസാക്ഷ്യം നിറവേറ്റുക

മലങ്കരയുടെ ചെറിയ വട്ടത്തിനു പുറത്ത് വിവിധ മതങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളും ഭാഷകളും നിലനിൽക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുസാക്ഷ്യം നിറവേറ്റുക എന്നത് നമ്മുടെ അജണ്ടായിൽ കാര്യമായി സഭ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. ഭാഗ്യവശാൽ സഭയുടെ മിഷനറി ദൗത്യത്തെ സ്വജീവിതം കൊണ്ട് കാണിച്ചുതന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പരുമല തിരുമേനി മുതൽ നമുക്കുണ്ട്.

എന്നത് നമ്മുടെ അജണ്ടായിൽ കാര്യമായി സഭ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. ഭാഗ്യവശാൽ സഭയുടെ മിഷനറി ദൗത്യത്തെ സ്വജീവിതംകൊണ്ട് കാണിച്ചുതന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പരുമല തിരുമേനി മുതൽ നമുക്കുണ്ട്. പക്ഷേ അതിനു പിൻതുടർച്ചയില്ല. ഇപ്പോൾ വൈദിക സെമിനാരികളിൽ പ്രവേശനത്തിന്റെ എണ്ണം തീരെ കുറച്ചു. കാരണം പുതിയ ഇടവകകൾ ഇല്ല. വൈദികരുടെ എണ്ണം അധികമാകുന്നു. ഏതാണ്ട് 20 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഈ കാര്യം മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ട് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ഫാക്കൽറ്റി "ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷ"കളെക്കുറിച്ച് ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ സുന്നഹദോസിന് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിപ്പോഴും ആരും പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ ലേഖകൻ തന്നെ വ്യക്തിപരമായ നിലയിലും എളിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പലതും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, രണ്ടു വൈദിക സെമിനാരികളിലെയും പഠനം പൂർത്തിയാക്കുന്ന ശെമ്മാശന്മാരെ എല്ലാവരെയും രണ്ടു മൂന്നു വർഷങ്ങൾ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് അയക്കണം. 25-27 വയസ്സിനകം അവർ സെമിനാരി പരിശീലനം പൂർത്തീകരിച്ചിരിക്കും എന്ന ധാരണയിലാണ് ഇതു പറയുന്നത്. പ്രീസെമിനാരി രീതി ഇപ്പോൾ മാറ്റിയതുകൊണ്ട് കോളജ് ബിരുദം കഴിഞ്ഞാലുടനെ യോഗ്യരായവർക്ക് സെമിനാരിയിൽ ചേരാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ നിലവിലുള്ള മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങൾക്കു പുറമെ പുതിയ സ്ഥലങ്ങൾ കൂടി കണ്ടെത്താൻ കഴിയണം. ഒരു വർഷം രണ്ടു

സെമിനാരികളിൽ നിന്നുമായി 30 പേരെയെങ്കിലും അയച്ചാൽ, രണ്ടു വർഷത്തിനകം അവരിൽ മൂന്ന് നാല് പേരെങ്കിലും അവരുടെ ദൈവവിളി യഥാർത്ഥമായി കണ്ടെത്തുകയും, മിഷൻ രംഗത്ത് അവരുടെ ആശയങ്ങളും സർഗ്ഗശേഷിയും ഭാവനയും ദൈവാശ്രയവും കൈമുതലാക്കി പുതിയ വഴികൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. ഇനി കേരളത്തിൽ സാധാരണ ഇടവക വൈദികരാകാൻ തങ്ങൾ മടങ്ങിവരില്ല എന്ന തീരുമാനവും ചിലർക്ക് ഉണ്ടായേക്കാം. ഓരോ വർഷവും അങ്ങനെ പൂർണ്ണസമർപ്പണമുള്ള മൂന്നുനാലുപേരെ എങ്കിലും ലഭിച്ചാൽ, പത്തു വർഷം കൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് മിഷൻ രംഗത്ത് അഭിമാനാർഹമായവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്ന പത്തുമുപ്പത് വൈദികരെ കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. പുതിയ മേൽപ്പട്ടക്കാരെ ആവശ്യം വരുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി നമുക്കനുഭവപ്പെട്ട കടുത്ത ദാരിദ്ര്യം ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. അതിനും ഒട്ടൊക്കെ പരിഹാരം ഉണ്ടാകും.

മിഷൻ രംഗത്തേക്ക് പോകുന്ന സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്, പുതിയ ഭാഷകളും സംസ്കാരങ്ങളും പഠിക്കുന്നതിനും ലോകം വളരെ വിശാലമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും കഴിയും. അതിനുശേഷം ഇടവക ശുശ്രൂഷയിൽ വന്നാൽ, ഗുണപരമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ദീർഘവീക്ഷണത്തിൽ ഇതെല്ലാം സഭയ്ക്ക് ഭാവിയിൽ അനുഗ്രഹമായി മാറും.

കേരളത്തിനു പുറത്തുള്ള മിഷൻ രംഗം മുമ്പിൽകണ്ട് ശ്രേഷ്ഠനായ സ്തേഫാനോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ (കൽക്കട്ട ഭദ്രാസനം) നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ച നാഗ്പൂർ സെമിനാരി, അതെല്ലാം വിട്ട്, കേരളത്തിലെ ഇടവകകളിൽ ഒതുങ്ങുന്ന പട്ടക്കാരെ മാത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്കാണല്ലോ നീങ്ങുന്നത്. മലയാള ഇടവകകൾക്ക് ഇനി കൂടുതൽ പട്ടക്കാരെ അവിടെനിന്ന് ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അതിന്റെ ഭാവിയും ചർച്ചാ വിധേയമാണ്. അപ്പോൾ പുതിയൊരു സങ്കൽപ്പം ആവശ്യമാണ്. കോട്ടയത്തു പഠിച്ചിറങ്ങുന്ന ഓരോ ബാച്ചിന്റെയും മുൻസൂചിപ്പിച്ച മിഷൻ പരിശീലനവും അവരുടെ രണ്ടു മൂന്നു വർഷത്തെ പ്രവർത്തന മേൽനോട്ടവും നടത്താൻ നാഗ്പൂർ സെമിനാരി നല്ലൊരു കേന്ദ്രമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താം. ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ വിവിധ ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കാനും, ഇടവകേതര തലങ്ങളിൽ ഇടയസേവനം നടത്താനും പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പുതിയ വെല്ലുവിളികൾ നേരിടാനും, ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഉചിതമായി പുതിയ ചുറ്റുപാടുകളിൽ ഉപയോഗിക്കാനുമൊക്കെ കഴിവുള്ള ഒരു പരിശീലക ടീമിനെ അവിടെ ഫാക്കൽറ്റിയായി നിയമിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടും എന്നാൽ സഭയുടെ പൊതു ഉത്തരവാദിത്തത്തോടും കൂടി വേണം ഈ മിഷൻ രംഗത്തേക്ക് അയക്കാൻ. ഇതുവരെ ഓരോ ഭദ്രാസനവും വൈദികപരിശീലനത്തിൽ അതിന്റെ സ്വന്തം താൽപ്പര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് പ്രധാനമായും പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. പൊതുവിന്റെ ആവശ്യമായി വേണം മിഷൻ പരിശീലനം. അതിനുള്ള സാമ്പത്തിക ക്രമീകരണം നടത്താൻ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കഴിയും. മിഷണറി പരിശീലനം നേടുന്ന ശെമ്മാശന്മാർക്ക് മുപ്പതു വയസ്സിനകം വിവാഹിതരായോ അല്ലാതെയോ കശ്ശീശാപട്ടം നൽകുകയും അവരവരുടെ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ സർവ്വീസ് നഷ്ടപ്പെടാതെ നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാം.

ഇതു പറയുമ്പോൾ എല്ലാ കോണുകളിൽ നിന്നും എതിർപ്പും തടസ്സവാദങ്ങളും ഉണ്ടാകും എന്നറിയാം. പക്ഷേ നമ്മുടെ സഭയുടെ ഭാവിക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്നു ഗൗരവമായി ചിന്തിച്ചാൽ ഇതൊന്നും അസാധ്യമല്ല. കുറെ വർഷങ്ങളായി, മലങ്കരയുടെ വട്ടം ചുരുക്കിച്ചുരുക്കി ഒരു കൊച്ചു പൊട്ടായി നാം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പലർക്കും അതൊരു സൗകര്യവും സന്തോഷവുമായിരിക്കാം. ഇപ്പോൾ എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളുടെയും അന്തിമഫലം വെട്ടിമുറിക്കലും വട്ടംചുരുക്കലുമാണല്ലോ. കുഴിയാനയുടെ പേരിൽ 'ആന' എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, ചില കുഴിയാനകൾക്ക് തങ്ങൾ ശരിക്കും ആനകളാണ് എന്ന 'മെഗാലോമേനിയ' രോഗം ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട് എന്നതും മറക്കരുത്.

ഈ ലേഖകൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വയോവൃദ്ധജനങ്ങളാൽ 'അലംകൃതവും പരിപൂരിത'വുമായ നമ്മുടെ സാധാരണ ഇടവകകൾ എങ്ങനെയാവും മുമ്പോട്ടു പോവുക എന്ന ചോദ്യവും ഗൗരവമായി നാം എടുക്കണം. അധികം ചെറുപ്പക്കാരില്ല. വലിയ പള്ളികൾ നിറയ്ക്കാൻ ആളില്ല. പണവും കുറയും. കത്തോലിക്കാ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളിലെല്ലാം അതി ഭീമമായ വിദേശ സഹായമുണ്ട്. മലങ്കരസഭയിൽ നമ്മുടെ ആളുകൾ സന്തോഷപൂർവ്വം നൽകുന്ന നേർച്ചകാശു മാത്രമേയുള്ളൂ. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് 'മിഷൻ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതംമാറ്റമോ ആളെപ്പിടുത്തമോ അല്ല എന്നത് പകൽപോലെ എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമാണ്. സർക്കാരുകൾക്കും അതറിയാം. എങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ മാറിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നാം കുറെ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. "ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രമല്ല, അവനുവേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാനും കൂടെ നിങ്ങൾക്ക് വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഫിലിപ്പിയയിലെ പുതുക്രിസ്ത്യാനികളോടു പറയുന്നു (ഫിലി. 1:29). എണ്ണം ചെറുതാണെങ്കിലും മലങ്കരസഭയുടെ വലിയ മിഷനറി പിതാക്കന്മാരൊക്കെ ഈ കഷ്ടതയാകുന്ന "വരം" സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നു. ജനങ്ങളെ മറക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയാധികാരികളുടെ കാലുകൾ കഴുകാനും സ്തുതിപാഠകരാകാനുമല്ല നമ്മുടെ ഇടയശ്രേഷ്ഠരെ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് പരിപാലിക്കുന്നത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ നൽകുന്ന സുവിശേഷത്തിന് അനുസൃതമായി മനുഷ്യരെ നയിച്ച്, അവരുടെ ആത്മികവും ഭൗതികവുമായ യാത്രയിൽ അവരോടൊപ്പം നിന്ന്, നീതിയും സത്യവും സമാധാനവും നിൽനിൽക്കുന്ന ഇടമായി സഭയെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനാണല്ലോ നമ്മുടെ ദൈവവിളി.

ഖത്തറിലെ എം.ഒ.സി. ദോഹ ഇടവകയുടെ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു

ദോഹയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ദൈവാലയം രൂപീകൃതമായതിന്റെ അമ്പതാം വാർഷിക ആഘോഷങ്ങൾക്ക് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മുംബൈ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചു.

ഇടവക വികാരി ഫാ. ഗീവർഗീസ് എബ്രഹാം, സഹവികാരി ഫാ. ഷെറിൻ തോമസ്, ഫാ. മാത്യു തോമസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഫാ. ബിനിൽ, ഇടവക ട്രസ്റ്റി ശ്രീ. സുനിൽ കോശി മാത്യുസ്, ഇടവക സെക്രട്ടറി ശ്രീ. റോജൻ ജേക്കബ് ഫിലിപ്പ്സ്, ജൂബിലി കൺവീനർ ശ്രീ. മാത്തൻ വർഗീസ്, ജൂബിലി സെക്രട്ടറി ശ്രീ. സുനേഷ് സഖറിയാ, സഭ മാനേജിങ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾ, IDCC ഭാരവാഹികൾ, ഇടവക മാനേജിങ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾ എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി.

ACTS: 2:1-8
WE NEED ANOTHER PENTECOST

Fr. Sam Oommen Panackamattam

Pentecost means – fiftieth, that refers to Jewish feast held fifty days after second days of Passover called feast of weeks, Exo: 34:22, Deut: 16:10 and Feast of Harvest, Exo: 23:16.

Pentecost, is a day of thanks giving to mark the end of the grain harvest, A Holy Sabbath day, two loaves of Bread made from the new wheat and two yearling lambs were waved before the Lord as a thanksgiving offering.

Praising God for His Grace in giving them a good harvest, people are expected to attend this feast, required to offer a free will offering to the Lord.

The day of Pentecost, Acts: 1:3 Jesus was with them for forty days then ascended back to Heaven. Ten days after ascension and fifty days after Resurrection, the words of Joel: 3:18, and John the Baptist, Mt: 3:11 were fulfilled.

On this day, Lord began to harvest the lost soul of this world through His church. Amazing things took place on that day.

- Everyone spoke in Tongues, Tongues were not the primary miracle that day.
- Tongues were never given as a sign to the church.
- Tongues was for Jews, 1 Cor: 14:22
- Tongues are mentioned in the Book of Acts, when a new group of people is brought into the church (Jews: Acts:2, Samaritans: Acts:8, Gentiles: Acts: 10 and Disciples of John: Acts:19)
- Tongues were designed to let Jews know that they were to be judged for their disobedience to God . Isa: 28:11, Deut,: 28:49, 1 Cor:14:21.
- Tongues have ceased – 1 Cor: 13:8
- We cannot duplicate the events of Pentecost
- We cannot go to Jerusalem
- The Holy Ghost has already came and baptized everyone, 1 Cor: 12:13
- We cannot duplicate the miracles of that day.
- We cannot duplicate the condition that existed among the people of God.
- Its true of the fact, that we need another Pentecost when we create an atmosphere like the one that existed in the church on that day. We will see Him moving in power among us in these days, just as he moved in those days. I believe that we need another Pentecost.
- One of the striking features of the early church in the day of Pente cost was that they were together “With one Accord”.

  The word “Accord’ means to have one mind these disciples all one hundred and twenty Acts: 1:15, were united in their desire to seek the face of the Lord, Acts; 1:14
- Unity was the calling card of the early church and it should mark us as well.
- If we truly desire to have Lord’s power and presence in these days, walk together in unity “we need another Pentecost”.
- We need a move in these days like the early church enjoyed in those days, if that is to happen, their must be unity among God’s people.

- These are the ways in which the early church was United we should seek unity in same areas.

Vs: 1:4-5:- United in Purpose.

- They awaited for the Lord together, Phil: 1:27.
- We each have different functions. 1 Cor: 12:7-26 But we should all have the same goal, 1 Cor:10:31.
- But there are some hounds – Diotrephes (3 John :Vs:9 following: be not get trapped in their tracks.
- “Do what He has called you to do And Be what He has called you to Be” “Satan is a divider and Christ is a Uniter": Eph: 2:14-15

Vs; 1-14: United in Prayer

- They prayed together, they prayed with unity for one another
- Nothing builts unity in a church than carrying one another burden to the Lord in Prayer.
- When we pray for others, we are less focused on ourselves and our own problems: Phil:2:1-4

Vs: 2:3-4a: United in Power:

They are filled with the Holy Ghost – the unity of the early church came about because they were submissive to God.

This unity produced amazing results

- They preached the same message Vs: 2:11.
- They believed the same thing: Vs: 2:41-44a.
- They carried the same burdens: Vs: 2:44b – 45.
- They loved the same thing: Vs: 2:46-47.

Vs: 2:4b: United In Performance:- “…… All were filled…… and begin to speak ….” Each one was busy doing their part ….

- God made no one to sit idle, He made all to serve .A faith, that do not work is not Real.
- No task is unimportant or small, each is vital to the success of the church.
- Are we doing what He want’s us to do?
- Are we doing that all we can do? MK: 14:1-9, what she couldn’t do.

We need another Pentecost. It will come when we walk, and work together.

Stifle The Cacophony, Let Peace Be Your Symphony. Hear The Music Not The Noise, Feel Joy Not Annoyance.

Fr. Mathew Koshy Modisseril

Have you ever wondered why a large number of church goers prefer to stand outside during the course of the service? Is our congregation losing faith? Is it the long monotonous sermons that bore them? Maybe! But there is another factor that we often overlook.While the clergy and choir might think they are producing fine music the common worshiper might not be hearing it that way. Of course the music system and instruments might be the latest in the market, the vocals might be beautiful but somehow the overall sound quality is not as expected.

We hear a lot of complaints ranging from uneven coverage, echoes and ear piercing screeching sounds. All these cause jarring disruptions in the course of any service and spoils the whole experience. How can we overcome this ?

As with everything else, proper planning goes a long way in helping us out.We seek out an architect when we think of building a house or church and in the same way it is pertinent to seek the service s of professionally qualified sound engineers.Here we are not talking about the eager salesperson at a musical instrument shop nor the person who occasionally handles the sound systems but of scientifically trained professionals who have dedicated time to learn, practice and know how to tweak and dial everything in just right.We need people who can critically analyse the different products available and select the most apt ones for the said church or parish hall.

The architecture, interior decor, dimensions and construction materials used vary from church to church.Hence the sound waves produced in each behave differently and unpredictably.In essence a sound system that seems perfect for one church might turn out to be disastrous for another.

The interiors of some churches, especially the ceiling, might have a very smooth finish and are thus highly reflective . Such rooms are called 'live' rooms and those that are not are called 'dead 'rooms. Although the “Point Source” category loudspeakers that we commonly use are relatively safe and efficient in low-reverberative situations, they may not work well in churches with high levels of reflections or reverberations. Speakers that belong to the “Line Source” category may be required in such situations. It is to be noted that the height of the ceiling may have a profound effect on the sound clarity.

We get a clear sound from a loudspeaker at a certain angle from its acoustic centre. When a person is either standing or sitting, his ears must be in line with this path to get the best experience and enjoy the feel . Beyond that there will be a loss of -6dB. So in-order to make it audible we often fiddle with the volume dials and increase the volume level which eventually leads to the annoying noise effects.

We also hear about the outputs of loudspeakers in Watts. We generally enquire about and compare the speakers according to their Wattage . This is like asking about the capacity of a vehicle’s fuel tank when you're going to buy it rather than its milage in standard test conditions. Watt is the unit of power. It is not what we should take into consideration to evaluate the audibility of our speakers The unit of sound we hear is dB SPL, dB is decibel and SPL is sound pressure level. dB SPL is a measure of sound pressure levels in air and related to how much pascals of air is required to move the tympanic membrane of the human ear. It is measured in dB and is a standardised way of comparing the sound pressure levels of different sounds. It is widely used in the field of audiology, which deals with human hearing, and also in audio recording and listening applications. The adjustment of dB SPL measures accounts for the way that humans perceive sound at different frequencies.

Thus our yardstick should be how much dB SPL noise is produced at a distance of one meter per watts. Based on this, it is possible to estimate how much noise will be received at a given distance and calculate the number of loudspeakers to be installed in the church for the best output.

Finally there is something that we often leave unnoticed.Speakers will respond differently in different churches due to the factors I had mentioned above earlier. Depending on the characteristics of the reflections, the sound we hear will be different because some wavelengths tend to be higher or some may decrease according to the surroundings and path they move about. Moreover, when loudspeakers are required in more than one row in lengthy churches, the person standing at the far back rows is much more likely to have ambiguity and uneasiness as he will be hearing sounds from loudspeakers in many rows at multiple places at different times based on the speed of the sound. These types of issues can be solved by a process called Sound System Calibration and should be performed after all the devices have been properly installed which will eventually enable us to have a perfectly synchronised experience and create the right ambience to participate in our prayers and worship.

If the sound system thus scientifically installed is to work at optimum efficiency it must be managed in the proper way, by well trained persons. With this objective in mind, Sruti School of Liturgical Music has started providing scientific training in Live Sound Engineering for places of Worship. Experts who can help you evaluate your options and guide you through the decision making process of installation, purchase and calibration are also available for consultations. So do not hesitate, go ahead and create immersive and impactful audio experiences that takes worship to another dimension.

9447409452
frmatkoshy@gmail.com

കണ്ണുനീരിന്റെ മാധുര്യം

ഷാജി എം. വർഗീസ്

ആർത്തിരമ്പി വരുന്ന തിരമാലകളെ നോക്കി അന്തിവെയിലിന്റെ പൊൻ ശോഭയിൽ കടലോരത്തെ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിലെ ഒരു ചെറുതിൽ അയാൾ ഇരുന്നു. വല്ലപ്പോഴും ഇങ്ങനെ വരാറുണ്ട്. ദൂരേക്ക് കണ്ണും നട്ടു ഒരിക്കലും നിലയ്ക്കാത്ത തിരകളെയും, സന്ധ്യയിൽ കൂടണയാനോ മറ്റെങ്ങോ പുലരാനോ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന സൂര്യന്റെ ചുവപ്പു പടർന്ന കടലിനെ നോക്കി ഒരല്പനേരം അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നതൊരു ശീലമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. മനസ്സൊന്നു തണുക്കും. അത് പിന്നീടൊരു ഊർജ്ജമാണ്. എന്തൊക്കെയോ നന്മ ചെയ്യാനുള്ള ശക്തി.

വരുന്ന വഴിയിൽ വച്ച് കണ്ട ഒരു മെല്ലിച്ച പയ്യന്റെ വാക്കുകൾ അയാളുടെ കാതിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 'കഷ്ടപ്പെട്ടാണെങ്കിലും വീട് പുലർത്തണം, നന്നായി പഠിക്കുകയും വേണം'. സൂര്യാസ്തമനത്തിനു കടൽത്തീരത്തെത്തുന്ന കുറേപേർക്കു കപ്പലണ്ടി പൊതി നീട്ടികൊണ്ട് അവൻ അയാളോട് പറഞ്ഞു. അവന്റെ മറു കൈയിൽ ഒരു പാഠപുസ്തകവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവനെക്കുറിച്ചും ആ ബാലന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വാക്കുകളും എന്തുകൊണ്ടോ അയാളുടെ ചിന്തയിൽ തന്നെ ചുറ്റിപറ്റി നിൽക്കുകയാണ്.

ഒരിക്കലും അടങ്ങാത്ത ശക്തമായ തിരമാലകൾ. പാറമേലടിച്ചു പാൽ നിറം ചാലിച്ച് മടങ്ങുന്നു. പിന്നെയും ഇരമ്പി വരുന്നു. പല കാലങ്ങളിലായി പലരും അയാളെപ്പോലെ അവിടെ വന്നും ഇരുന്നും ഒക്കെ പോയിട്ടുണ്ടാകും, ചിന്താഭാരവുമായി. കുറെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി ലഭിച്ചു ജീവിതത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളെ അതിജീവിച്ചവരും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ടാകാം. അയാളുടെ ബാല്യകാല സ്മരണകൾ മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നും സടകുടഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു വരുകയാണോ? അവയെ കടിഞ്ഞാണിടാൻ അയാൾക്കു കഴിയുന്നില്ലേ? അന്നത്തെ ഓലമേഞ്ഞ വീട്ടിലെ മേൽക്കൂരയുടെ ദ്വാരങ്ങളിലൂടെ വേനൽക്കാലത്തു വെള്ളി വെളിച്ചം കടന്നു വന്നപ്പോൾ, മഴക്കാലത്ത് അവ മഴയായ് പെയ്തിറങ്ങി. ചാണകം മെഴുകിയ തറയിൽ നിരത്തി വെച്ചിരുന്ന തകരപ്പാത്രങ്ങൾ കൂരയുടെ ഉൾവശം അധികം നനയാതെ കാത്തു. അന്തിയോളം പണിയെടുക്കുന്ന അപ്പൻ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ ഉള്ളതിൽ നല്ല പങ്ക് വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്ന അമ്മ. ചേട്ടനും, അനിയനും, അയാൾക്കും ബാക്കി നല്കികഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അമ്മയുടെ പാത്രത്തിൽ വറ്റൊന്നും ഉണ്ടാകാറെയില്ല. മേലെത്തെ പ്രമാണി അവറാച്ചന്റെ മകന്റെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ചേട്ടനാണ് ആദ്യം കിട്ടുക. പിന്നതു അയാൾക്കും. അതിനുശേഷം അനുജനും. മക്കൾ തമ്മിൽ ഒരു വയസ്സിന്റെ വിടവായതു പുണ്യം. കഠിന അധ്വാനവും കാലവും അപ്പനെ രോഗി ആക്കിയപ്പോൾ അമ്മ ധനവാനായ വർക്കിച്ചന്റെ വീട്ടിൽ അടുക്കള ജോലിക്കു പോകാൻ നിർബന്ധിതയായി. കൂരയുടെ കോണിൽ, ശ്വാസം നേരെ വലിക്കാൻ തത്രപ്പെടുന്ന അപ്പൻ, വിടരാൻ വെമ്പുന്ന മൊട്ടുകളായി ചെറു പൈതങ്ങൾ. അയൽവക്കത്തെ അടുക്കള ജോലി, സ്വന്തം വീട്ടു ജോലി, അപ്പന്റെ ശുശ്രൂഷ, പാതിരാവിൽ എപ്പോഴോ ഒന്ന് കണ്ണടക്കുന്ന അമ്മ, ഒന്നിനും തികയാത്ത വരവ് ചിലവുകൾ. വഴിമുട്ടിയപ്പോൾ ചേട്ടൻ പഠിപ്പു നിർത്തി കൂലിവേലക്കു പോയി തുടങ്ങി. അവിടെ കൂട്ടുകാരുടെ എണ്ണവും ഷാപ്പിലെ രുചിയും കൂടിയപ്പോൾ വീട്ടിലേക്കൊന്നും കിട്ടാതെയായി, വരാതെയായി. അപ്പന്റെ ശ്വാസം നിലച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ തലയിലേക്ക് എന്തോ ഭാരം വന്നു വീണപോലെ. ഉറക്കം കണ്ണിനു താരാട്ടു പാടാതെ, തഴുകാതെ കടന്നുപോയി. തഹസിൽദാർ വന്നു താമസിക്കുന്നിടം പുറമ്പോക്കാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു കൂരയെങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന ആശ്വാസവും പടികടന്നു. അവിടെത്തന്നെ പിടിച്ചു നിൽക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമവും വിഫലമായി. അടുത്ത രാത്രിയിൽ, ആദ്യമായി അമ്മയും, അനിയനും, അയാളും കടത്തിണ്ണയിലെ നനുത്ത തറയിൽ ഇരുട്ടിനെ ആശ്ലേഷിച്ചു കിടന്നു. പത്താം തരം കഴിഞ്ഞ അയാൾ അന്നാദ്യമായി ഒരു വേലയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചിരുന്ന സമയം. കണ്ണുനീർ വറ്റാത്ത അമ്മയുടെ കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറിയ ചിന്ത ആയിരുന്നു അത്. കടത്തിണ്ണയിലെ കിടപ്പു കണ്ട വർക്കിച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔട്ട് ഹൌസ് അവർക്കായി തുറന്നു തന്നപ്പോൾ വലിയ ആശ്വാസമായി. തേങ്ങാപ്പുരയുടെ ഒരു കോണിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി കിടക്കാൻ ഒരല്പ സ്ഥലം. എണ്ണവിളക്കിന്റെ അരണ്ട വെളിച്ചം. കണ്ണിൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചിരുന്നു ആർത്തിയോടെ വായിച്ചു. പടവുകൾ കയറണമെന്ന ഒരേ വാശിയായിരുന്നു ഉള്ളു നിറയെ, ആ കപ്പലണ്ടി വിറ്റു നടക്കുന്ന ബാലനെപ്പോലെ.

തിരമാലയിലൊന്നു ഏറെ വേഗത്തിൽ വന്നു മഴത്തുള്ളികൾ പോലെ അയാ

ളുടെ മുഖത്തു വാരിയിട്ടപ്പോൾ മാത്രമാണ് അയാളവിടെ ആ പാറപുറത്താണ് ഇരിക്കുന്നതെന്ന ഓർമ്മ വന്നത്. പണ്ടൊരിക്കൽ എല്ലാം ഒന്നവസാനിപ്പിക്കാൻ

അയാൾ അവിടെ വന്നിരുന്നു. ആരും അയാളോട് ഒന്നും ചോദിക്കുകയും ഇല്ലായിരുന്നു. അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലെ നനവിന്റെ ഓർമ്മകൾ അയാളെ അന്ന് അതിൽ നിന്നും ശക്തമായി പിന്തിരിപ്പിച്ചു.

നേരം വൈകി ഇരുട്ട് വീണിരിക്കുന്നു. അങ്ങ് ദൂരെ ഒരു വെളിച്ചം കാണുന്നു. അതുവഴി പോകുന്ന ഏതോ കപ്പലിലെ വെളിച്ചമാണ്. അൽപ്പം കൂടെ അവിടെ ഇരിക്കാൻ തോന്നുന്നു. കാടുകയറിയ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഒന്ന് പുറത്തുവരാൻ കഴിയാതെ ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഇരുട്ടിൽ തപ്പി തളർന്നു. നന്നേ ഇരുട്ടിയിട്ടും അയാൾ അങ്ങനെ തന്നേ തുടർന്നപ്പോൾ, 'സാറേ നമുക്ക് പോകണ്ടേ' എന്ന മനുവിന്റെ വിളി അയാളെ വർത്തമാന കാലത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. സ്ഥലം ജില്ലാ കളക്ടറെ കൊണ്ടുപോകാൻ ജീപ്പുമായി ഡ്രൈവർ മനു കാത്തു നിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് നേരം ഏറെ ആയിരുന്നു.

CARRY YOUR BOOKS? A Joyful 'toon by Mike Waters

MAY I CARRY THOSE BOOKS FOR YOU?

JESUS

CHURCH

CARE
WORRY
PROBLEM
NEED

© 2007 Michael D. Waters
www.joyfultoons.com

Casting all your care upon him; for he careth for you.
–I Peter 5:7 KJV

The Church is an enclosure. If you are within, the wolf does not enter; but if you leave, the beasts will seize you. Do not distance yourself from the Church; there is nothing mightier than the Church. The Church is your hope. The Church is your salvation. The Church is higher than the heavens. The Church is harder than stone. The Church is wider than the world. The Church never grows old but always renews itself.

- St John Chrysostom

വേദപുസ്തക ചിന്തകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഫാ. ജേക്കബ് തോമസ് രചിച്ച 'Unheard is Heard' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കവിതാ സമാഹാരം ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പ്രകാശനം ചെയ്തു.

പുസ്തകം

അഡ്വ. അലക്സ് ജോർജ്: ഓർമ്മകൾ, അനുഭവങ്ങൾ

അഡ്വ. അലക്സ് ജോർജ്
ഓർമ്മകൾ അനുഭവങ്ങൾ

The Purpose of Christian Life
Adv. Alex George

Price ₹ 200.00

Published by
Mar Gregorios Orthodox Christian Student Movement (MGOCSM)

Visualised by
www.livingleafpublishers.com
Baker Hill, Kottayam 686001
Ph: 94477 03408

There are many voices around us, some heard, some unheard, and some that are preferred not to be heard. "Unheard is Heard" is a compilation of such voices, unheard by mankind but heard and answered by God. This book takes you on a journey through those unheard voices in the Holy Bible. May this book instill the idea that every voice in the universe has something to say to us. Let us not turn a deaf ear to it, rather be open to all the voices of this world.

ABOUT THE AUTHOR

Being a person who believes that letters when placed together are like keys to the heart, Mebin Jacob Thomas' love for letters made him choose words to express his love. This work is such an expression of his love for language and writing. Graduated in English language and literature, Mebin, a Malayali in heart and soul was born and raised in Sharjah, United Arab Emirates. He loves the swirl and swing of words; and hopes to spread the magic of literature to all.

BookLeaf Publishing
www.bookleafpub.in

Unheard is Heard
Mebin Jacob Thomas

ADMISSION OPEN FOR PCM BATCH 2023

9567744544
9946944544

ADVISORY BOARD

Dr. C.K. Mathew IAS

Alexander Daniel IPS

Dr. Biju Jacob IA & AS

Dr. Tiju Thomas IRS

Dr. Roshan Jacob IAS

Alexin George IPoS

NUMEROUS SUCCESS STORIES

CSE 2022 Toppers

AIR – 167

AIR – 254

AIR – 394

AIR – 412

AIR – 477

AIR – 573

AIR – 681

AIR – 706

AIR – 760

For Scholarship
Scan QR Code

SINCE 1992

mail@mgocsmcsa.com
Orthodox Christian Students Centre,
Opp.AKG Centre, Palayam,
Thiruvananthapuram - 695 001
www.iashubcivilserviceacademy.com

A Project of MGOCSM, The Student Wing of Malankara Orthodox Church